

HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

No 2/2020

Cena \$ 2.50

FEBRUARY 2020

Kostel Obětování Panny Marie a Panna Maria Budějovická

Klásterní kostel Obětování Panny Marie, který se nachází na Piaristickém náměstí v Českých Budějovicích, patří k nejstarším a nejcenějším památkám města. Byl budován při jeho zakládání v roce 1265 a pro bohoslužby byl ještě nedokončený kostel vysvěcen roku 1274. Klášterní konvent se však stavěl ještě dlouho. Dokončen byl až po roce 1380. Ve druhé polovině 15. století byla přistavěna věž. Chrám několikrát vyhořel, ale zachoval si původní raně gotickou podobu. V interiéru se dochovaly vzácné malby ze 14. a 15. století například desetimetrová postava sv. Kryštofa. Na jihu je ke kostelu připojena klášterní budova s gotickým ambitem. Uvnitř konventu je rajský dvůr, který obklopuje ze všech stran křížová chodba a rajskou zahradou. Kostel společně s klášterem spravovali nejprve dominikáni (1265–1784), pak piaristé (1785–1870) a nakonec redemptoristé (1885–1950) a poté přešel pod správu diecéze. Od 11. června 2011 do 1. června 2013 sloužil jako hlavní českobudějovický kostel po dobu rekonstrukce katedrály. V současné době se zde kromě obvyklých mší svatých koná každou neděli v 11:00 hod řeckokatolická bohoslužba a také se zde konají bohoslužby v tridentním ritu.

Kostel Obětování Panny Marie je dlouhá staletí také poutním místem, kde je uctívána **Panna Maria Budějovická**, jejíž milostný obraz je nazýván také paládium (záštita) města Českých Budějovic. Samotné patrocinium kostela připomíná zasvěcení Panny Marie Bohu jejími rodiči sv. Jáchymem a Annou, kteří ji jako malou dívku uvedli do Jeruzalémského chrámu, jak to popisuje apokryfní protoevangelium Jakubovo. Zde žila jako panna a konala různé práce, jako bylo tkání bohoslužebných rouch a chrámové opony, ale také rozjímal o Bohu, četla z Pisma svatého o příchodu Spasitele, učila se pokorě a připravovala se tak na budoucí milost stát se Matkou Božího Syna a Vykupitele světa.

Samotný milostný obraz bývá někdy nazýván Panna Maria Klasová podle jejích šatů posetých obilnými klasy. Podle tradice, kterou hlásá nápis na dolní straně obrazu, ale i záznamy v archivu Dominikánů v Praze, přivezl obraz roku 1410 do Českých Budějovic zdejší měšťan a kupec Václav Institoris z Itálie jako kopii jiného milostného obrazu z města Osanna u Milána. Obraz zpočátku uchovával doma a v roce 1418 jej předal do klášterního kostela. Již tehdy jej provázela pověst o zázračné ochranné moci a pražský světitel biskup Jan udělil čtyřicetidenní odpustky těm, kdo se před milostným obrazem pomodlí sedm Zdrávasů. Od roku 1451 se místní dominikánský převor tituloval *převor kláštera U Zázračného obrazu*.

Milostnému obrazu se v minulosti přičítala záchrana Českých Budějovic před husity, před obléháním vojsky Jiřího Poděbradského, před stavovskými a švédskými vojsky, před morovou epidemií v letech 1713–14 a celá řada zázraků a vyslyšení, mezi něž patří zachránění života či nabytí zdraví jednotlivců, jak se o nich zmiňují zprávy až do 20. století. Kolem obrazu vždy visely dary ze zlata a drahokamů, berly, stříbrné oči, nohy, srdce, figurky názorující děti, jež tu zavěsili lidé, kteří byli uzdraveni a vyslyšení, aby hlásaly jejich vděčnost. Od roku 1713 až do roku 1949 se každý rok v předvečer svátku Obětování Panny Marie (21. listopadu – dnes svátek Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě) konala pouť k Panně Marii Budějovické. Průvod vycházel z farního kostela sv. Mikuláše (pozdější katedrály) přes náměstí do klášterního kostela. Tato tradice byla po roce 1989 opět obnovena. 21. listopad byl obecně chápán jako svátek města Českých Budějovic a slaven všemi obyvateli bez rozdílu. Především v 17. a 18. století, kdy úcta k Panně Marii Budějovické vrcholila, se o svatodušních svátcích konala k obrazu procesí z Písku, o svátku Navštívení Panny Marie z Jihlavy, velké množství poutníků přivádělo procesí z Rožmberka nad Vltavou, ke kterému se přidávaly další zástupy z Hořic, Trhových Svinů, Benešova nad Černou a Vyššího Brodu.

Kromě zpráv o mnoha zázracích a vyslyšeních se Panna Maria Budějovická objevuje také v několika pověstech. Jednou z nich je pověst o statečné řeholnici, kterou při noční modlitbě před milostným obrazem v prázdném klášterním kostele překvapili lupiči, kteří chtěli obraz oloupit o votivní dary. Sestra duchapřítomně zachránila nejen obraz, ale také svůj vlastní život tak, že pod příslibem prozrazení úkrytu kostelní klenotnice odlákala zloděje do sakristie, kde je zavřela a zvonem přivolala pomoc. Hlavy sřatých lupičů jsou v podobě kamenných masek dodnes zazděné do průčelí nedaleké městské zbrojnice (Solnice).

Další pověst vypráví o tom, že během třicetileté války chtěli do otevřených bran nic netušícího města proniknout nepozorovaně švédští vojáci. V první bráně se jim však do cesty postavila mocná, strašidelně vyhlížející ženská postava, celá oděná v bílém, a zabránila jim do města vniknout. Když se to opakovalo i v druhé bráně, švédští vojáci před zjevením uprchli. Když na útěku potkali za městem kněze, toto setkání se „strašidlem“ mu vyličili. Ten však, znalý zázraků Panny Marie Budějovické, se zaradoval a příběh sdělil převorovi kláštera, který jej veřejně oznámil. Jako poděkování za záchranu a na památku této události pak dle pověsti nechali budějovičtí měšťané

před všemi třemi branami postavit sochy Panny Marie Budějovické, dochované dodnes.

Samotný milostný obraz je malován temperou na desce z jedlového dřeva o rozměrech 126 x 62,3 cm. Panna Maria je zde zobrazena jako mladá dívka s rozpuštěnými vlasy, oblečená do modrého pláště posetého 44 klasy stojící na rozkvetlé louce. Na první pohled vyniká především její čistá a pokorná, oduševnělá tvář. Kolem hlavy má svatozář, dlouhé světlé vlasy za krkem stažené a od ramen volně rozevřaté, ruce sepjaté v modlitbě. Útlý pas jí nad boky obepíná stužka s pěti sponami splývající středem šatu kolmo dolů. Na krku ji spočívá široký límec či náhrdelník v podobě slunce. Kolem postavy bylo původně 27 pozlacených hvězd. Zbytky zlata se zachovaly také na paprscích slunečního náhrdelníku, na korunce a klasech zdobících plášť.

Duchovní význam obrazu Panny Marie Klasové je opravdu hluboký. Základní motiv nacházíme v Písní písní (7,3): „*Tvůj život je kupka pšenice, obrostlý liliemi*“, což mnozí středověcí autoři (například sv. Bernard z Clairvaux) interpretovali jako poukaz na panenského početí Ježíše Krista. Panna Maria je v ikonografickém typu Panny Marie Klasové ztotožněna se zemí nesoucí své plody i bez setí a je chápána jako neobdělávané pole, které přesto dává klasy, protože je polem Božím. Samy klasy pak nesou význam těla Kristova (živé Eucharistie), andělského chleba či Boží moudrosti. Motiv slunečního límce má svůj symbolický zdroj též v Písní písní (6,9): „*Krásná jako luna, čistá jako žhnoucí slunce*“. Rozevřaté světlé vlasy symbolizují v evropské kultuře panenství (pouze neprovdané dívky nosily rozpuštěné vlasy), také však povolnost a oddanost Milostí Boží, ze které vzejde Boží syn. Podobně stužka kolem pasu odkazuje na čistotu, panenství a odevzdání se Bohu – opasek je často v řádových oděvech používán jako znak života v cudnosti a zdrženlivosti. Hvězda je tradičním symbolem Panny Marie, která je přirovnávána k jižní hvězdě předznamenávající východ slunce – narození Ježíše Krista. Počet 27 hvězd na budějovickém obraze může odkazovat na symbolicky významné Souhvězdí Panny. Korunka nad hlavou je vyjádřením oslavy Panny Marie v nebi. Ruce sepjaté na prsou jsou gestem pokory a odevzdání se do vůle Boží, ale také gestem její přimluvné modlitby za hříšníky a výrazem prostřednictví mezi Bohem a lidmi.

Podle wikipedia

Obrazek na titulní straně:
Kostel Obětování Panny Marie
v Českých Budějovicích

Panno Maria, pros za nás...

Vzpomeň, o královno milá, že nebylo slycháno,
že bys koho opustila, když k tobě jest voláno.

Královno nebes milá, celý svět to dosvědčuje,
že kdo se ti důvěřuje nadarmo tě nevzývá;
ty ho slyšíš, neoslyšíš jeho prosby zajisté,
jeho prosby zajisté!

Kdo tebe o pomoc vyzýval, zdaž nebyl vždy vyslyšen;
kdo před tebou jest vyléval slz, zdaž nebyl potěšen?
Královno nebes milá, ...

Matko, a panno všech panen, k tobě já se utíkám,
z hříšníkův bídných já jeden o pomoc k tobě volám.
Královno nebes milá, ...

Před obrazem tvým zde klečím s vědomím skormouceným,
ukazují se tvým očím srdcem litostivým!
Královno nebes milá, ...

Nezamítej mě od sebe, sluhu - ač nehodného
nech milost najít u tebe, matko Slova věčného.
Královno nebes milá, ...

Slyš mé skroušené vzdychání, představ mě Synu svému,
pomoz k šťastnému skonání, přiveď mě k Bohu mému.
Královno nebes milá, ...

Vyvýšená důstojností Alžbětu's navštívila,
tím's máti Božské milostí lásku k nám též zjevila.
Královno nebes milá, ...

Neopouštěj nás v ouzkostech, chraň od moru, hladu,
pomoz ctitelům v těžkostech dojít věčných pokladů.
Královno nebes milá, ...

Ukroť přísnost Boha v nebi, rozhněvaného na nás;
ať srdce vděčná velebí dobrotu tvou v každý čas.
Královno nebes milá, ...

K tobě poslední voláme, ó Královno milostí!
A silnou naději máme, že pomůžeš k blahosti

Královno nebes milá, celý svět to dosvědčuje,
že kdo se ti důvěřuje nadarmo tě nevzývá;
ty pomůžeš a vymůžeš v nebi věčné radosti,
v nebi věčné radosti!

Zpěvník pro žáky... školy Hořické 1863

Modlitba k Panně Marii Budějovické

Ó, mocná ochránkyně,
nevyčerpatelná studnice milostí,
z které tvoji ctitelé mohou každodenně
čerpat milosti v míře nejhojnější:
zde na tomto milostném obraze
se nám představuješ, jak jako dítě
se za nás u Boha přimlouváš
se sepjatýma rukama v chrámu jeruzalémském.
Tvou přimluvu rád slyší mocný Hospodin.
Dovol nám tudíž, pomocnice naše,
vrátit se s novou důvěrou
k tvému starému a drahému obraze,
tobě důstojně poděkovat za všechny milosti,
tobě vzdát chválu a úctu a tebe pokorně prosit,
abys nepřestávala chránit všechny své ctitelé
a za ně se u Boha se přimlouvat,
dokud nedospějeme do chrámu věčné slávy,
kde tě budeme věčně chválit a oslavovat.
Amen.

LITURGICKÁ ČTENÍ

6. neděle v mezidobí - 16. února 2020

1. ČTENÍ - Sir 15,16-21 (řec. 15-20)

Čtení z knihy Sirachovcovy.

Chceš-li, můžeš plnit přikázání, je v tvé moci zůstat věrným. Bůh před tebe položil oheň i vodu, vztáhni ruku, po čem chceš. Před každým je život a smrt, každému dá Bůh to, co kdo bude chtít. Převelká je moudrost Páně, je všemohoucí a všechno vidí. Jeho oči hledí na ty, kdo se ho bojí, on zná každý lidský skutek. Nikomu neporučil, aby byl bezbožný, nikomu nedal dovolení, aby hřešil.

2. ČTENÍ - 1 Kor 2,6-10

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korinťanům.

Bratři! Učíme moudrosti, ale jen ty nejpokročilejší. To však není moudrost tohoto světa ani moudrost těch, kdo tento svět ovládají. Jejich moc je už zlomena. Moudrost, které učíme, je od Boha, plná tajemství a skrytá. Bůh ji už před lety pro nás předurčil k naší slávě. Nikdo z těch, kdo vládnou tímto světem, neměl o ní tušení. Protože kdyby o ní něco věděli, nikdy by Pána slávy neukřižovali. Ale - jak stojí v Písmu - my zvěstujeme to, co 'oko nevidělo, co ucho neslyšelo a nač člověk nikdy ani nepomyslel, co všechno Bůh připravil těm, kdo ho milují'. Nám to Bůh zjevil skrze svého Ducha. Duch totiž zkoumá všechno, i hlubiny Boží.

EVANGELIUM - Mt 5,17-37

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Nemyslete, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky. Nepřišel jsem je zrušit, ale naplnit. Amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona, dokud se to všechno nestane. Kdyby tedy někdo zrušil jedno z těchto přikázání - a třeba i to nejmenší - a tak učil lidi, bude v nebeském království nejmenší. Kdo se však bude jimi řídit a jim učit, bude v nebeském království veliký. Říkám vám: Nebude-li vaše spravedlnost mnohem dokonalejší než spravedlnost učitelů Zákona a farizeů, do nebeského království nevezdete. Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: Nežabiješ! Kdo by zabil, propadne soudu.' A já vám říkám: Každý, kdo se na svého bratra hněvá, propadne soudu; kdo svého bratra tupí, propadne veleradě; a kdo ho zatracuje, propadne pekelnému ohni. Přinášíš-li tedy svůj dar k oltáři a tam si vzpomeneš, že tvůj bratr má něco proti tobě, nech tam svůj dar před oltářem a jdi se napřed smířit se svým bratrem, teprve potom přijď a obětuj svůj dar. Dohodni se rychle se svým protivníkem, dokud jsi s ním na cestě, aby tě tvůj protivník neodevzdal soudci a soudce služebníkov, a byl bys uvržen do žaláře. Amen, pravím vám: Nevyjdeš odtamtud, dokud nezaplatíš do posledního halíře. Slyšeli jste, že bylo řečeno: 'Nezizoložíš!' Ale já vám říkám: Každý, kdo se dívá na ženu se žádostivostí, už s ní zizoložil ve svém srdci. Svádí-li tě pravé oko, vyloupni ho a odhod' od sebe; neboť je pro tebe lépe, aby jeden z tvých údů přišel nazmar, než aby celé tvoje tělo bylo uvrženo do pekla. A svádí-li tě tvoje pravá ruka, usekni ji a odhod'

od sebe; neboť je pro tebe lépe, aby jeden z tvých údů přišel nazmar, než aby celé tvoje tělo přišlo do pekla. Také bylo řečeno: 'Kdo by se rozváděl se svou ženou, ať jí dá rozlukový list.' Ale já vám říkám: Každý, kdo se rozvede se ženou - mimo případ smilstva - uvádí ji do cizoložství, a kdo se ožení s rozvedenou, dopouští se cizoložství. Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: 'Nebudeš přísahat křivě, ale splniš Pánu svou přísahu.' Ale já vám říkám: Vůbec nepřisahaňte: ani při nebi, protože je to Boží trůn, ani při zemi, protože je to podnož jeho nohou, ani při Jeruzalému, protože je to město velkého krále; ani při své hlavě nepřisahaj, protože ani jediný vlas nemůže udělat světlým nebo tmavým. Ale vaše řeč ať je: ano, ano - ne, ne. Co je nad to, je ze Zlého.“

7. neděle v mezidobí - 23. února 2020

1. ČTENÍ - Lev 19,1-2.17-18

Čtení z třetí knihy Mojžišovy.

Hospodin řekl Mojžišovi: „Mluv k celému společenství izraelských synů a řekni jim: Buďte svatí, poněvadž já, Hospodin, váš Bůh, jsem svatý! K svému bratru neměj nenávisť v srdci, ale otevřeně ho napomeň, aby ses kvůli němu neobtěžil hříchem. Nemsti se, nechovej proti svým krajanům zášť, ale miluj svého bližního jako sebe. Já jsem Hospodin!“

2. ČTENÍ - 1 Kor 3,16-23

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korinťanům.

Bratři! Nevíte, že jste Božím chrámem a že ve vás bydlí Boží Duch? Kdo by ničil Boží chrám, toho zničí Bůh. Neboť Boží chrám je svatý, a ten chrám jste vy! Ať se nikdo neklame! Domnívá-li se někdo z vás, že je moudrý, jak to chce tento svět, musí se napřed stát „pošetilým“. Jenom tak se stane moudrým. Moudrost totiž, jak ji chce tento svět, je v očích Božích pošetilost. Stojí přece v Písmu: 'Bůh chytá moudré v jejich chytráctví,' a dále: 'Pán zná plány moudrých: nejsou k ničemu.' Proto ať se nikdo nechlubí lidmi. Všecko je přece vaše: Pavel, Apolos i Petr, svět, život i smrt, to, co už tady je, i to, co teprve přijde, všechno je vaše. Vy však patříte Kristu a Kristus Bohu.

EVANGELIUM - Mt 5,38-48

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Slyšeli jste, že bylo řečeno: 'Oko za oko, a zub za zub.' Ale já vám říkám: Neodporujte zlému. Spíše naopak: Když tě někdo udeří na pravou tvář, nastav mu i druhou; a tomu, kdo se chce s tebou soudit a vzít tvé šaty, tomu nech i plášť; a když tě někdo nutí, abys ho doprovázel jednu mili, jdi s ním dvě. Tomu, kdo tě prosí, dej a od toho, kdo si chce od tebe vypůjčit, se neodvracej. Slyšeli jste, že bylo řečeno: 'Miluj svého bližního' a měj v nenávisti svého nepřítele. Ale já vám říkám: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují. Tak budete syny svého nebeského Otce, neboť on dává vycházet svému slunci pro zlé i pro dobré a sesílá déšť spravedlivým i nespravedlivým. Jestliže tedy milujete ty, kdo milují vás, jakou budete mít odměnu? Copak to nedělají i celníci? A jestliže pozdravujete své bratry, co tím děláte zvláštního? Copak to nedělají i pohané? Vy však buďte dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“

1. neděle postní - 1. března 2020

1. ČTENÍ - Gn 2, 7-9; 3, 1-7

Čtení z první knihy Mojžíšovy,

Hospodin Bůh uhnětl člověka z prachu hlíny a vdechl do jeho nozder dech života, a tak se stal člověk živou bytostí. Potom Hospodin Bůh vysázal zahradu v Edenu na východě a usadil tam člověka, kterého uhnětl. Hospodin Bůh dal z půdy vyrůst rozmanitým stromům, libezným na pohled, jejichž ovoce je chutné k jídlu, i stromu života uprostřed zahrady a stromu poznání dobra a zla. Had byl nejlistivější ze všech polních zvířat, která Hospodin Bůh udělal. Právil ženě: „Řekl skutečně Bůh: Nejezte ze žádného stromu v zahradě?“ Žena odpověděla hadovi: „Smíme jíst ovoce každého stromu v zahradě, jen ovoce stromu, který je uprostřed zahrady - pravil Bůh - nesmíte jíst a ani se ho nedotýkejte, abyste nezemřeli.“ Had nato ženě: „Ne, nezemřete. Naopak, Bůh ví, že kdybyste z něho jedli, otevřou se vaše oči a budete jako Bůh poznávat dobro i zlo.“ Žena viděla, že ovoce stromu je chutné k jídlu, vábné na pohled, lákavé pro poznání moudrosti, a proto si z něho utrhla a jedla, a dala též svému muži: byl s ní a jedl. Tu se jim oběma otevřely oči a zpozorovali, že jsou nahí. Sešili tedy fíkové listy a udělali si zástěry.

2. ČTENÍ - Řím 5, 12-19

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Bratři! Jako skrze jednoho člověka přišel na tento svět hřích a skrze hřích smrt, a tak smrt přešla na všechny lidi, protože všichni zhřešili. Hřích ovšem byl na světě už před Zákonem, jenomže kde není žádný zákon, tam se hřích nepřičítá. Přesto smrt uplatňovala svou moc od Adama do Mojžíše i nad lidmi, kteří se neprohřešili nějakým podobným přestoupením jako Adam. Tento Adam je protějškem toho, který měl přijít. Ale s Božím darem není tomu tak, jako to bylo s proviněním. Kvůli provinění jednoho ovšem celé množství propadlo smrti. Ale ještě tím hojněji se celému množství lidí dostalo Boží přízně a milostivého daru prostřednictvím jednoho člověka, Ježíše Krista. A není tomu s darem tak, jako s hříšným skutkem onoho jednoho člověka. Neboť rozsudek nad proviněním toho jednoho přinesl odsouzení, kdežto Boží dar vede z mnoha provinění k ospravedlnění. Jestliže kvůli provinění jednoho člověka začala skrze toho jednoho člověka vládnout smrt, tím spíše v síle nového života budou kralovat skrze jednoho, totiž Ježíše Krista, ti, kdo v hojnosti dostávají milost a dar ospravedlnění. Nuže tedy: jako provinění jednoho člověka přineslo odsouzení celému lidstvu, tak zase spravedlivý čin jednoho člověka přinesl celému lidstvu ospravedlnění, které dává život. Jako se totiž celé množství stalo neposlušností jednoho člověka hříšníky, tak zase poslušností jednoho se celé množství stane spravedlivými.

EVANGELIUM - Mt 4, 1-11

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš byl vyveden od Ducha na poušť, aby byl pokoušen od ďábla. Když se postil čtyřicet dní a čtyřicet nocí, nakonec vyhladověl. Tu

přistoupil pokušitel a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, řekni, ať se z těchto kamenů stanou chleby.“ On však odpověděl: „Je psáno: „Nejen z chleba žije člověk, ale z každého slova, které vychází z Božích úst.““ Potom ho ďábel vzal s sebou do Svatého města, postavil ho na vrchol chrámu a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů. Je přece psáno: „Svým andělům dá o tobě příkaz, takže tě ponесou na rukou, abys nenarazil nohou o kámen.““ Ježíš mu odpověděl: „Také je psáno: „Nebudeš pokoušet Pána, svého Boha.““ Zase ho vzal ďábel s sebou na velmi vysokou horu, ukázal mu všechna království světa i jejich slávu a řekl mu: „To všechno ti dám, jestliže padneš a budeš se mi klanět.“ Tu mu Ježíš řekl „Odejdi, satane! Neboť je psáno: „Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jen jemu sloužit.““ Potom ho ďábel nechal - i přistoupili andělé a sloužili mu.

2. neděle postní - 8. března 2020

1. ČTENÍ - Gen 12, 1-4a

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Hospodin řekl Abrámovi: „Vyjdi ze své země, ze svého příbuzenstva a ze svého otcovského domu do země, kterou ti ukážu. Udělám z tebe veliký národ a požehnám ti, oslavím tvé jméno a budeš pramenem požehnání. Požehnám těm, kdo ti budou žehnat, a prokleji ty, kdo tě budou proklínat. V tobě budou požehnána všechna pokolení země.“ Abrám se vydal na cestu, jak mu řekl Hospodin.

2. ČTENÍ - 2 Tim 1, 8b-10

Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Timotejovi.

Milovaný! Bůh ti dej sílu, abys nesl jako já obtíže spojené s hlásáním evangelia. On nás spasil a povolal svým svatým povoláním, a to ne pro naše skutky, ale z vlastního rozhodnutí a pro milost, kterou nám dal v Kristu Ježíši před dávnými věky. Ale to se projevilo teprve nyní, když přišel náš spasitel Kristus Ježíš. On zlomil moc smrti a přinesl nám světlo nepomíjejícího života v evangelii.

EVANGELIUM - Mt 17,1-9

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a jeho bratra Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn: jeho tvář zazářila jako slunce a jeho oděv zbělel jako světlo. A hle - ukázal se jim Mojžíš a Eliáš, jak s ním rozmlouvají. Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Pane, je dobře, že jsme tady. Chceš-li, postavím tu tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Když ještě mluvil, najednou je zastínil světlý oblak, a hle - z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení; toho poslouchajte!“ Jak to učedníci uslyšeli, padli tvářmi k zemi a velmi se báli. Ježíš přistoupil, dotkl se jich a řekl: „Vstaňte, nebojte se!“ Pozdvihli oči a neviděli nikoho, jen samotného Ježíše. Když sestupovali s hory, přikázal jim Ježíš: „Nikomu o tom vidění nepskejte, dokud nebude Syn člověka vzkříšen z mrtvých.“

ZPRÁVY Z VLASTI

Zprávy od 1. do 31. ledna 2020

Politické události

29. kongres ODS, stranu znovu vede Petr Fiala

18. ledna se v Kongresovém centru - O₂ universum Praha konal 29. kongres Občanské demokratické strany - ODS. Předsedou byl opět zvolen Petr Fiala. Ve volbách neměl soupeře a dostal 470 z 505 platných hlasů. Ve své předvolební řeči několikrát opakoval: „My ten zápas, zápas o naši republiku, vyhrájeme.“ Kongres ODS zvolil celé vedení strany. Prvním místopředsedou je Zbyněk Stanjura, místopředsdou je i Alexandr Vondra.

Do konce roku chce mít Fiala jasno, v jaké formě - zda v předvolební koalici, nebo sami - půjdou občanští demokraté do voleb do Sněmovny. Odmítl politiku, která slibuje všechno všem. „Můžeme ale slíbit všem to podstatné,“ řekl šéf ODS a za to podstatné označil normální, slušnou a kompetentní demokratickou politiku. Vysmál se Národnímu investičnímu plánu, který představil premiér Andrej Babiš.

„Místo blouznění o osmi bilionech korun zdvojnásobíme investice do dopravní infrastruktury, místo marketingových seznamů my máme skutečný investiční plán,“ prohlásil šéf ODS obhajující svou funkci. Slíbil také, že vláda, v níž bude ODS, bude vydávat dvě procenta na obranu a na inovace vydávat jedno procento hrubého domácího produktu. „Zrušíme zbytečnou daň z nemovitosti, nabízíme levnější a efektivnější stát, aby si lidé z domova mohli vyřídit, co potřebují, a stát je neobtěžoval,“

vyhlásil předseda ODS před volbou. Strana podle něj daně sníží a zjednoduší.

Cílem ODS je posílit v krajských a senátních volbách letos na podzim: „Abychom z těchto voleb vyšli jako ještě silnější vyzyvatel hnutí ANO pro volby v roce 2021.“ napsal Fiala už v pozvánce na kongres členům ODS, kterou vede o ledna 2014. Důležité je podle něj, aby se straně podařilo získat pozice hejtmánů. Na sjezd dorazilo přes pět set delegátů, možnost zúčastnit se ale dostali všichni členové strany, kterých je nyní zhruba 14 tisíc.

Pozici první místopředsdkyně ODS si neudržela pražská zastupitelka Alexandra Udženija, ač neměla žádného protikandidáta. V projevu se Udženija vymezila proti Pirátům. „Jsou to progresivisti, kteří žijí ve své bublině falešné nadřazenosti. K tomu se velmi agresivně snaží zničit hodnotový řád a kromě destrukce nic jiného neumí.“ Na pozici prvního místopředsedy ODS byl pak zvolen předseda poslaneckého klubu Zbyněk Stanjura, kterého navrhl Fiala. Proti Stanjurovi se sama přihlásila do souboje radní Prahy 6 Marie Kubíková.

Navržen byl i starosta Reporyjí Pavel Novotný, muž, který vzbudil pozornost nápadem zřídit památník vlasovcům, kteří pomohli osvobodit Prahu na konci druhé světové války. A svůj nápad hájil i v ruské televizi. Rusové považují vlasovce za vlastizrádce. Ani Kubíková, ani Novotný ale neuspěli jak proti Stanjurovi, tak při boji o post řadového místopředsedy.

Nejužší vedení strany opustil

kromě Udženije také jeden z dosavadních místopředsedů, europoslanec Evžen Tošenovský, který už nekandidoval. Své posty ve vedení si udrželi řadoví místopředsedové, poslanci Martin Kupka, Martin Baxa a šéf senátského klubu Miloš Vystrčil.

Comeback do vedení strany na pozici místopředsedy se povedl bývalému vicepremiérovi Alexandru Vondrovi. „Havloid je tady a hlásí se do služby,“ řekl Vondra, který byl poradcem bývalého prezidenta Václava Havla. Při volbě místopředsedů pak dostal nejvíc hlasů.

Na kongresu chtěla kromě voleb nového vedení ODS rozvíjet svou kampaň za změnu nazvanou „Země, která vítězí“. Z časových důvodů si to ale rozmyslela. V říjnu strana při jejím prvním představení slíbvala daňové prázdniny pro lidi do 26 let, počítá také například se zavedením minimálního důchodu. Změny u důchodů se přitom podle strany nemají týkat lidí, jimž je nyní více než 45 let, pouze těch mladších.

Zemřel předseda Senátu Jaroslav Kubera

V nedožitých 73 letech zemřel náhle 20. ledna předseda Senátu a člen ODS Jaroslav Kubera. V letech 1994–2018 stál coby starosta a později primátor v čele Teplic. Náhlé nevolnosti podlehl v pondělí 20. ledna po převozu do ústecké Masarykovy nemocnice.

Kubera byl dlouholetým členem ODS, do Senátu byl poprvé zvolen v roce 2000. Od té doby mandát vždy obhájil. V Senátu byl mimo jiné předsedou mandátového a imunitního výboru a předsedou senátského klubu ODS. Po volbách 2016 byl zvolen místopředsdou Senátu. Od roku 2018 horní komoře předsedal. Kube-

ra vystudoval gymnázium, poté nastoupil na matematiku na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Brně a na zahraniční obchod na Vysoké škole ekonomické v Praze. Ani jedno však nedokončil. V letech 1967 až 1969 pracoval v oddělení dovozu Sklo Unionu Teplice a poté až do roku 1990 v obchodním oddělení Elektrosvitu Teplice. V letech 1990 až 1994 byl tajemníkem Městského úřadu Teplice. V roce 1994 byl poprvé zvolen teplickým starostou, ve funkci (od roku 2002 primátorské) byl do roku 2018, do čela města byl tedy zvolen již šestkrát. Uspěl i v předloňských komunálních volbách, ODS dovedl ve městě znovu k vítězství. Byl také členem zastupitelstva Ústeckého kraje. Členem ODS byl od roku 1992, na přelomu let 1967 a 1968 byl členem KSČ. Byl ženatý, měl dvě dospělé dcery.

K uctění památky zesnulého předsedy Senátu Jaroslava Kubery bude pondělí 3. února dnem státního smutku. Naposledy byl státní smutek vyhlášen loni 12. října na den pohřbu zpěváka Karla Gotta. Předtím se tak stalo po úmrtí bývalého prezidenta Václava Havla. Na státních úřadech budou vyvěšeny státní na půl žerdi.

Smuteční shromáždění k uctění památky Jaroslava Kubery se uskuteční 3. února v poledne v Teplicích. Odpoledne se bude konat pietní shromáždění v pražském Rudolfinu. Prezident Miloš Zeman udělí při této příležitosti Kuberovi Řád bílého lva, informoval Pražský hrad.

Po úmrtí předsedy Senátu Jaroslava Kubery povede dočasně horní komoru Parlamentu její první místopředseda Jiří Růžička. V teplickém zastupitelstvu Kuberu nahradí

pěťadvacetiletý člen ODS Petr Šíla, který vyl v komunálních volbách v roce 2018 jako první náhradník strany a od prosince minulého roku je novým ředitelem teplické botanické zahrady. Doplňovací senátní volby na Teplicku se uskuteční 27. a 28. března, termín již vyhlásil prezident ČR Miloš Zeman. Vítěz voleb nahradí zemřelého Jaroslava Kuberu.

Ministru dopravy Vladimíru Kremlíkovi zlomila vaz zakázka na elektronické dálniční známky

Vladimír Kremlík končí ve funkci ministra dopravy. Prezident Miloš Zeman vyhověl 20. ledna návrhu premiéra Andreje Babiše, aby Kremlíka odvolal. Řízením dopravy byl trvale pověřen vicepremiér a ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček. Povede současně obě ministerstva.

Odvolání ministra Kremlíka zapříčinila zakázka na informační systém na e-shop pro elektronické dálniční známky za 401 milionů korun. Zakázka byla terčem kritiky z řad odborníků, opozice i premiéra Andreje Babiše. Vadilo jim, že pro zakázku nebyla otevřena veřejná soutěž, systém byl navíc podle nich předražený. Nový ministr dopravy Karel Havlíček oznámil, že se zakázka zruší. Softwarová společnost Asseco Central Europe už dříve oznámila, že je ochotná od smlouvy odstoupit bez náhrady.

Kremlík byl ministrem dopravy od loňského dubna, kdy ve vládě nahradil Dana Ťoka. Po odvolání z vlády řekl: „Respektuji rozhodnutí premiéra. Mojí prioritou bylo spuštění systému elektronických dálničních známek tak, aby nedošlo k žádnému zdržení a lidé jej od příštího roku mohli používat. Věřil jsem Státnímu

fondy dopravní infrastruktury, že má takovou zakázku absolutně pod kontrolou a SFDI mě o tom opakovaně ujistil. Proto jsem také premiérovi oponoval v otázce ukvapeného zrušení celé zakázky.“ Odchod Kremlíka z vlády uvítala opozice. „Odvolání ministra Kremlíka bylo vlastně jediné možné řešení. Lidé by ale jistě přivítali, kdyby premiér Babiš místo opakovaného hašení průšvihů svých neschopných ministrů už v segmentu dopravy a infrastruktury konečně něco dokázal postavit a vybudovat,“ napsal na Twitteru předseda ODS Petr Fiala.

Zatím co probíhala kritika politiků i veřejnosti, na internetu vznikla veřejná výzva s nabídkou na naprogramování celého systému na známky zdarma. Asi stovka odborníků tomu věnovala víkend 25. a 26. ledna a v pondělí 27. ledna systém e-shopu na dálniční známky spustili a za účasti médií zdarma nabídli státu. „Chceme dokázat, jak absurdní je zadat zakázku za 401 milionů, když to pár schopných lidí dokáže udělat za víkend,“ napsal ve své výzvě k akci její iniciátor Tomáš Vondráček. „Tato zakázka musí být zlomová, ať už dopadne jakkoliv. Už nikdy se k našim společným penězům nikdo nesmí chovat tak, jak nyní předvádí stát!“

Povedená akce Tomáše Vondráčka nakonec dopadla tak trochu po česku. Respekt a uznání ze všech stran nahradilo, především mezi experty, jednoduché zjištění: za víkend se e-shop tohoto typu udělat prostě nedá. Alespoň ne tak, aby byl neprůstředný. Z e-shopu totiž kvůli nedostatečnému zabezpečení utekla osobní data lidí, kteří si známky objednali. Jména, registrační značky aut, e-maily, telefonní čísla. Případu si všiml server Lupa.cz.

Elektronické dálniční známky mají nahradit dosavadní papírové kupony. Stát si od nich slibuje snížení nákladů na provoz systému. Elektronické známky budou navázány na registrační značku auta. Oproti současnosti budou roční známky platit celých 365 dní bez ohledu na kalendářní rok.

Elektronické známky fungují i v okolních státech, mimo jiné na Slovensku nebo v Maďarsku. V Rakousku platí současně papírové i elektronické známky. Například slovenská verze e-shopu a systému Eznamka.sk stála tři miliony eur (75 milionů korun) a za roční provoz potom Slovensko utratí 300 tisíc euro (zhruba 7,5 milionu korun).

Jurečka povede KDU-ČSL.

„Vyženu poraženeckou náladu,“ slíbil lidovcům

V Praze se v sobotu 25. ledna konal mimořádný volební sjezd KDU-ČSL. Lidovce povede exministr zemědělství Marian Jurečka. Vystřídal v čele strany Marka Výborného, který rezignoval po úmrtí manželky, aby se mohl starat o své tři děti. Jurečka porazil šéfa poslaneckého klubu Jana Bartoška a Jana Homička z Královéhradeckého kraje.

Jurečka se ohradil proti poraženectví. „Nenechme si vnutit, že jsme malá strana,“ prohlásil. „Vidím dva velké balvany, které nás tíží a stahují k pětiprocentní hranici. Tím prvním je, že se ztrácíme v davu opozice. To, že lidé nevědí, co říkáme my a co říkají opoziční strany. Naším úkolem je – obzvláště řečeno – vystoupit z toho davu do opozice. Jedině tak si nás lidé všimnou. Teď fakt není čas přemýšlet, na čích zádech chceme vstoupit do Sněmovny nebo s kým vstoupit do vlády. Tím druhým, co nás tíží, je ztráta sebedůvěry. Pokud budu zvolen vaším předsedou,

tak poraženeckou náladu vyženu daleko od nás,“ slíbil Jurečka. Strana musí dělat suverénní a samostatnou politiku.

„Nebudeme ve vládní koalici s osobou, která má trestní stíhání, která má zásadní střety zájmů, které ohrožují fungování tohoto státu a která nemá určitou morální integritu,“ odvětil po svém zvolení Jurečka na otázku, za jakých okolností by strana nevstoupila po příštích volbách do vlády.

Ve volbě předsedy lidovců Jurečka dostal 205 hlasů, Bartošek 142 a Homiček 10 hlasů. První místopředsedkyní zůstala senátorka Šárka Jelínková, navrzení protikandidáti Bartošek a Zdechovský soubor vzdali, protože předseda strany má podle nich právo vybrat si, s kým chce spolupracovat. A Jurečka si o Jelínkovou řekl. Bartošek a Zdechovský byli zvoleni řadovými místopředsedy, ve vedení strany zůstal Petr Hladík a na pozici místopředsedy se vrátil Ondřej Benešík.

Za každé vychované dítě mají mít podle nového předsedy KDU-ČSL maminky o pětistovku měsíčně vyšší důchod. Chce snížení daní u pracujících rodičů i to, aby sleva na poplatníka a na děti by měla být automaticky valorizována. Za jednu z priorit řešení problematiky bydlení. „Otázka dostupného bydlení je dnes klíčovou otázkou, kterou řeší nejvíce lidí. Jak můžete chtít po mladých lidech, ať zakládají rodiny, když nemají kde bydlet,“ řekl šéf KDU-ČSL. Chce oslovit předsedy dalších stran, aby se ještě v tomto volebním období domluvili, co mohou strany udělat pro to, aby bylo pro rodiny snazší získat nové bydlení. Nový předseda KDU-ČSL mluvil v sobotu i o tom, že fotovoltaika podle něj nepatří na pole, ale na jeden a půl milionu střech

rodinných domů, které jsou obydlena. Pomůže to podle něj domácnostem ušetřit až 18 miliard korun ročně.

Jurečka ve svém projevu podpořil budování vysokorychlostních tratí a po vzoru rakouského kancléře Sebastiana Kurze chce zavést jednotnou jízdenku pro celou republiku. „Aby občan si mohl koupit kupón na celý rok na všechny tratě, na všechny železnice i MHD,“ řekl.

Jurečka je zdrženlivý k předvolební koalici opozičních demokratických stran. „Pokud nedojde ke změně volebního zákona, tak vidím velmi obtížné naplnit očekávání, která tady jsou, aby tady koaliční spolupráce vznikla,“ řekl už při oznámení kandidatury na předsedu lidovců. Nyní dvě strany v koalici musí překonat 10 procent, tři strany 15 procent a čtyřkoalice 20 procent.

Ze Slovenska

Parlamentní volby na Slovensku 2020

Slovenské parlamentní volby proběhnou 29. února. Celkově se o 150 míst v Národní radě uchází 25 stran, které nabídlý voličům na vybranou z 2 736 kandidátů.

Naposledy se tyto strany utkaly během voleb do Evropského parlamentu. Tehdy zvítězila koalice Spolu/Za lidi, druhé místo obsadil Směr-SD, třetí – Kotlebovci – Lidová strana Naše Slovensko.

Během národních voleb se k nim do boje připojí i nové politické objekty vedené však známými osobnostmi – třeba strana Vlast pod vedením soudce Nejvyššího soudu Štefana Harabina, Socialisti.sk pod vedením Eduarda Chmelára a Dobrá volba v čele s bývalým ministrem vnitra a zdravotnictví Tomášem Druckem.

Nezůstane stranou ani opozice, například Svoboda a Solidarita v čele s Richardem Sulíkem, Křesťanskodemokratické hnutí s Alojzem Hlinou, Obyčejní lidé a nezávislé osobnosti OĽaNO – NOVA – Křesťanská unie – Změna zdola s Igorem Matovičem. Sestavit velkou koalici se jí však nepodařilo.

Ekonomika

Přes šedesát miliard v plusu. Česko od EU získalo více, než zaplatilo

Česká republika loni získala z rozpočtu Evropské unie o 68,5 miliardy Kč více, než do něj odvedla. Informovalo o tom ministerstvo financí. Předloni tzv. čistá pozice ČR činila 44,7 miliardy Kč. Zvýšení čisté pozice je podle ministerstva způsobeno vyšším tempem čerpání peněz z fondů EU.

ČR loni obdržela z unijního rozpočtu 119,9 miliardy korun a odvedla do něj 51,4 miliardy korun. Česko tak zůstalo stejně jako v předchozích letech čistým příjemcem peněz z EU. Příjmy ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti loni činily 83,1 miliardy Kč. Příjmy ze Společné zemědělské politiky byly 32,6 miliardy Kč, z toho přímé platby 22,5 miliardy korun.

Celkově od vstupu do EU v květnu 2004 ČR do konce roku 2019 zaplatila do rozpočtu EU 616,8 miliardy korun a získala z něj asi 1,43 bilionu Kč. Celkem tak Česko dosud získalo z EU o 809,2 miliardy Kč více, než do něj odvedlo.

Stejně na tom jsou podle posledních údajů Evropské komise z roku 2018 země, které vstoupily do EU v roce 2004 s Českem. Naopak objem odvodů nad příjmy převažuje u původních zemí EU, jako jsou Německo, Francie, Itálie nebo Velká Británie.

V roce 2018 bylo největším přispěvatelem do unijního rozpočtu Německo, které odvedlo o 13,4 miliardy eur (zhruba 338 miliard Kč) více, než z něj dostalo. Největším příjemcem peněz bylo Polsko, které získalo z rozpočtu EU o 12,3 miliardy eur víc (zhruba 310 miliard korun), než do něj odvedlo.

Miliardy má přinést nová digitální daň pro Facebook, Google či Apple

Novou sedmiprocentní Digitální daň pro globální internetové giganty, jakými jsou Google, Facebook či Apple, začali schvalovat poslanci. Daň by měly podléhat internetové firmy s globálním obratem nad 750 milionů eur, které budou mít na území Česka roční obrat za uskutečněné zdanitelné služby minimálně 100 milionů korun.

Vláda počítá s tím, že nová digitální daň přinese do státního rozpočtu pět miliard korun ročně. „Internetoví giganti u nás neplatí daně v míře, která by odpovídala jejich zisku,“ obhajoval ve Sněmovně vládní návrh poslanec rozpočtového výboru Václav Votava z ČSSD. „Myšlenka daně z Digitálních služeb je správná,“ řekl první místopředseda ODS a šéf poslaneckého klubu strany Zbyněk Stanjura. „Budeme chtít slyšet, zda neprijdou protiopatření z americké strany,“ uvedl Stanjura. To bude chtít ODS slyšet od ministryně financí Aleny Schillerové či premiéra Andreje Babiše.

Spojené státy americké, kde sídlí firmy, na něž by nová digitální daň měla dopadnout, už České republice odvetou hrozí. „Vyhrazujeme si právo zavést odvetná opatření, pokud bude daň diskriminační vůči americkým firmám,“ citovaly Hospodářské noviny pod slibem anonymity americký

vládní zdroj s tím, že USA v českém návrhu digitální daně diskriminaci skutečně vidí.

„Nemáme oficiální informaci, že by se vůči nám něco chystalo,“ řekla ve Sněmovně ministryně Schillerová. Novou českou digitální daň považuje za dočasné řešení, které je Česká republika nahradit řešením, na kterém se dohodnou země OECD. Na společné podobě digitální daně se Evropská unie nedohodla, proto některé země zvolily individuální řešení. Ve Francii platí daň už od loňska. Poslanec SPD Jan Hrnčíř z SPD označil za problém, že sedmiprocentní daň bude ve srovnání s dalšími zeměmi, které ji zavádějí, příliš vysoká. Řekl, že by měla být maximálně 5 procent, tak jako v sousedním Rakousku. Za vysokou označil sedmiprocentní daň i Stanjura a pro snížení navržené digitální daně ze sedmi na pět procent se vyslovil také poslanec za Piráty Tomáš Martínek.

Kurzovní lístek

30. 1. 2020 (střed)

EUR, 1	25,250
Kanada, 1	17,328
USA, 1	22,894

Kultura

Uděleny ceny Trilobit mají je Most! i herci Staříků

Český filmový a televizní svaz udělil ve 33. ročníku ceny Trilobit. Výroční ceny Trilobit mají seriál Most!, slovenský film Budiž světlo a dokument Dálava, hlavní ceny získali herci Jiří Schmitzer a Ladislav Mrkvíčka za své role ve filmu Staříci.

Cena berounských diváků, kteří vybírali z děl nomínovaných porotou, připadla snímku Václava Marhoulů Nabarvené ptáče. Za režiséra, který se právě vracel z festivalu v Ženevě, trofej převzal herec

Petr Vaněk. Dětská porota odměnila pohádku O zakletém králi a odvážném Martinovi.

Zvláštní cenu poroty dostala Theodora Remundová za televizní projekt *Moje století*, v němž zpovídala pětadvacet stoletých pamětníků. Cenu Josefa Škvoreckého si odnesla AMU za publikaci věnovanou metodě digitalizace DRA.

Cenu Ferdinanda Vaňka udílenou na rozvoj občanské společnosti získali Zuzana Piussi a Vít Janeček za dokumenty *Obléhání města a Ukradený stát*, které podle porotců vypořádají „o tristním stavu spravedlnosti nejen na Slovensku“.

Cenu Vladislava Vančury za celoživotní tvorbu převzal herec Vladimír Pucholt, pozdější profesí lékař žijící nyní v Kanadě. Před emigrací natočil filmy *Starci na chmelu*, *Černý Petr*, *Lásky jedné plavovlásky* či *Svatba jako řemen*. „Je mi velkou ctí. Vančura byl také lékař, ale já bych dnes chtěl poděkovat několika režisérům,“ zmínil Pucholt třeba Jiřího Krejčíka a jeho heslo *Nemařte čas*.

Večer uváděl již počtvrté herec Martin Myšíčka, na ceremoniálu ve znamení swingu vystoupil se svým souborem *Original Vintage Orchestra* a s hosty jazzman Petr Kroutil. Přenos z Berouna vysílal program ČT art.

Trilobit je symbolem cen, které v 60. letech uděloval Svaz československých filmových a televizních umělců – FITES nejlepším uměleckým počinům za uplynulé roční období ve filmu a v televizi. Po karlovarském festivalu se tak jedná o jedno z nejstarších ocenění svého druhu v České republice. Ve svém oboru patří mezi nejprestižnější a současně není tak snadné je získat. Cena TRILOBIT byla poprvé udělena v roce 1966 a dále v le-

tech 1967, 1968 a 1969. V lednu 1970 byla činnost FITESu zakázána, tím se i udělování cen TRILOBIT na dlouhá léta přerušilo. Cena byla obnovena až v roce 1991.

Vídeňské muzeum si od českého miliardáře půjčilo Kokoschkův rekordní obraz

Historicky nejdražší prodaný obraz v českých aukcích, kterým je *Praha - Pohled z křižovnického kláštera* (1934) od malíře Oskara Kokoschky byl převezen do Vídně. Toto dílo za bezmála 80 milionů korun poskytl jeho nový majitel, český miliardář a sběratel umění k dlouhodobé zápůjčce do prestižního Leopoldova musea.

Do Prahy utekl pacifisticky orientovaný malíř Oskar Kokoschka v roce 1934. Unikl před nacistickou propagandou, kterou v Rakousku odstartovala únorová občanská válka. Během čtyřletého pobytu v české metropoli namaloval šestnáct pohledů na město a především řeku Vltavu. Rozměrný olej *Praha – Pohled z křižovnického kláštera* byl namalován jako druhý v pořadí. Krátce po Mnichovské dohodě musel opustit i Prahu. V pamětech na to vzpomínal: „Když jsem v říjnu 1938 s Oldou Palkovskou opouštěl Prahu navždy, měl jsem dojem, že v červácích nad řekou vidím poslední hodinu Evropy. V Londýně jsem pak namaloval z paměti poslední obraz Prahy, který jsem nazval *Nostalgie*.“

„Je poctou pro každé dílo a jeho majitele být zastoupen ve sbírkách tohoto světově prestižního muzea,“ řekl ředitel Adolf Loos Gallery Vladimír Lekeš, v jehož aukci se obraz prodal a který také zápůjčku do Vídně osobně zprostředkoval. Zároveň dodal, že slavné Leopoldovo Museum projevílo o dílo okamžitě velký zájem.

I pro samotné muzeum se jedná o mimořádnou událost. „Pro nás je tato malba velmi důležitá hned z několika důvodů. Ve stálé expozici máme vystaveno sedmáct Kokoschkových pláten. Kromě důležitých portrétů jsou to právě obrazy měst, kde pobýval. Máme jeho *Drážďany*, *Vídeň* a *Amsterdam*. A teď také Prahu. Jde doslova o záznam Kokoschkovy životní cesty,“ přiblížil Hans-Peter Wipplinger, ředitel Leopoldova musea, jehož branami ročně projde více než půl milionu návštěvníků.

Ve výstavním sálu č. 14 už je připravené místo, kde bude obraz několik příštích let viset. Nahradí malířovo zátiší s květinami. Společnost mu budou dělat dva jiné městské pohledy, konkrétně *Vídeň od zámku Wilhelminenberg* (1931) a *Amsterdam – Kloveniersburgwal II* (1925). Vedlejší zeď zdobí Kokoschkův *Autoportrét u stojanu* (1922) či podobizna rakouského skladatele Arnolda Schoenberga (1924).

Sport

Ledecká popáté ovládla na snowboardu obří slalom v Rogle

Snowboardistka Ester Ledecská vyhrála popáté v kariéře paralelní obří slalom 18. ledna v Rogle a získala osmnáctý triumf v závodě Světového poháru. Ve finále porazila vedoucí ženu seriálu Němku Ramonu Hofmeisterovou, které tak oplatila porážku z finále slalomu v Bad Gasteinu.

Čtyřadvacetiletá Ledecská je první závodnicí, která v jedné sezoně vyhrála závod Světového poháru na lyžích i na snowboardu. V kanadském Lake Louise totiž v prosinci slavila lyžařský triumf ve sjezdu.

Dál tak boří hranice: v Pchjongčchangu v roce 2018 se jako první stala olympijskou vítězkou na lyžích i na prkně - v Koreji senzačně ovládla sjezdářské super-G a na snowboardu vyhrála paralelní obří slalom.

Podle www.idnes.cz

AWARD-WINNING DOCUMENTARY!

SAVING GRACE. A documentary created by Fr. Ken Gumbert, OP, from live footage and interviews with bishops, priests, nuns, a rabbi, ministers and Catholic and Protestant lay people in Slovakia and the Czech Republic about the planned oppression of the church under Communism. They lived to tell the story!

AP-0095 DVD \$20.00

**Make check payable to:
Dominican Sisters**

**Mail order with payment to:
Anita Smisek, OP
585 County Road Z
Sinsinawa, WI 53824-9701**

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

Každý osmý křesťan je pronásledovaný

260 milionů křesťanů bylo v minulém roce vystaveno nátlaku a násilí kvůli své víře. Píše o tom výroční zpráva evangelické nevládní organizace Open Doors.

Na světě žijí v současné době asi 2 miliardy křesťanů. Ze zprávy organizace působící v 70 zemích vysvítá, že téměř každý osmý z nich zažil persekuci pro svou víru. Oproti 245 milionům v roce 2018 uvádí zpráva za uplynulý rok o 15 milionů pronásledovaných více. Nárůst souvisí s trendy v některých velkých zemích jako je Indie a Čína a s džihádismem v subsaharské Africe, který dnes rozsévá nejvíce obětí, podotýká ředitel italské sekce Open Doors Cristian Nani.

Open Doors vypočítává 11 států, v nichž dochází „k extrémnímu pronásledování“. Už od roku 1993 vypracovává závěry na základě informací o náboženské svobodě v soukromé i veřejné sféře (všimá si možností modlit se a číst Bibli, uzavírat mezikonfesní manželství, konvertovat k jiné víře, ale také nátlaků na dodržování předepsaného oblečení, pracovní diskriminace, respektování lidských práv, kontroly občanů nebo ničení kostelů) a systematizuje informace o obětech nábožensky motivovaného násilí na křesťanech (vraždy, znásilnění, věznění bez procesu, agrese, sexuální zneužívání).

V čele smutné klasifikace se už od roku 2002 objevuje Severní Korea. Open Doors odhaduje, že 300 tisíc křesťanů v této zemi žije pod pohrůžkou odsouzení k smrti nebo nuceným pracím, pokud by jejich víra vyšla najevo. Následuje Afghánistán, Somálsko, Libye, Pákistán, Eritrea, Súdán, Jemen, Írán, Indie a Sýrie.

Podle zprávy Open Doors bylo v minulém roce zabito kvůli víře 2983 křesťanů. Proti předchozímu roku počet klesl díky menšímu počtu vražd v Nigérii, ačkoli tato země je stále na prvním místě (1350), následovaná Středoafrickou republikou (924) a Sri Lankou (200), kde došlo v dubnu k teroristickému útoku na tři kostely. Zpráva uvádí, že údaje jsou podhodnocené, protože mnoho případů média zamlčují.

Nově se na seznamu 50 zemí, v nichž se křesťanům žije obtížně, objevuje v souvislosti s atentáty teroristů z Boko Haram Kamerun a Niger, a Burkina Faso, kde se rovněž rozmáhá islamistický terorismus. Do první desítky se dostala nově Indie, kde je křesťanská menšina považována za hrozbu pro národní identitu. Například ve státu Himáčalpradéš na severu země byl v srpnu loňského roku zrušen zákon proti konverzím, trestající jakékoli nabádání ke změně náboženství pěti lety vězení.

Na vyšší příčku v míře pronásledování postoupila také Čína, kde žije asi 90 milionů křesťanů. Zpráva Open Doors mluví o zničení více než pěti a půl tisíce kostelů (5576) pouze za uplynulý rok a upozorňuje na stále rafinovanější omezování náboženských svobod za užití biometrických technologií a umělé inteligence.

Na tiskové konferenci předložila Open Doors také zprávu o násilí páchaném na křesťanských ženách.

Skončilo 121. plenární zasedání ČBK

Biskupové Čech, Moravy a Slezska jednali na 121. plenárním zasedání, které se tentokrát konalo na Arcibiskupství pražském. Jednání se účastnili i předsedové konferencí vyšších řeholních představených, sestra Krista Chládková a arcipat Prokop Siostrzonek.

Plenárnímu zasedání předcházela společný studijní den biskupů, rektorů seminářů a děkanů teologických fakult nad tématem „současný stav kněžské formace a budoucnost našich formačních komunit.“ Na závěr prvního dne se biskupové společně účastnili ekumenické slavnosti v rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů v kostele sv. Vojtěcha v Praze - Dejvicích. Hlavním celebrantem byl olomoucký arcibiskup

Jan Graubner, kazatelem Daniel Ženatý, předseda ERC v ČR.

Členy ČBK na začátku oficiálního zasedání pozdravil apoštolský nuncius arcibiskup Charles D. Balvo. Kardinál Dominik Duka, předseda ČBK, dále informoval o dění v církvi a ve společnosti. Biskupové se věnovali hospodaření a ekonomické situaci v organizacích, které spadají pod vedení ČBK či otázkám Charity ČR. Její zástupci představili využití finančních prostředků ze sbírky na pomoc křesťanům na Blízkém východě. Z těchto peněz bylo opraveno třicet dva domů v iráckém Karakoši a pomohlo se zhruba dvěma stovkám navrátilců. Biskupové také schválili, že po dobu pěti let bude každou 6. neděli velikonoční sbírka na pomoc pronásledovaným křesťanům ve světě.

V úterý 21. ledna biskupové společně slavili mši svatou v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze u příležitosti výročí 100 let od narození Chiary Lubichové. Členové ČBK se dále věnovali zprávám z komisí a rad. Hovořili o přípravách na eucharistický kongres v Budapešti (v září 2020), oslavách 1100 let od zavraždění svaté Ludmily (2021), 800 let od narození sv. Zdislavy (květen 2020) či přípravách na jednání předsedů evropských biskupských konferencí (CCEE), které se bude konat letos v září v Praze. Schválili mimo jiné text překladi článku 2267 Katechismu katolické církve, který se týká trestu smrti. Tento text schválil papež František a nařídil jej přeložit do dalších jazyků a vložit do všech verzí zmíněného katechismu.

Biskupové se zabývali tématem eutanazie a asistované sebevraždy, které je momentálně předmětem veřejné debaty v naší zemi. „*Jsem hluboce přesvědčen o závažnosti tématu, které se týká kohokoliv z nás, protože každý člověk je ohrožen nemocí, bolestí, opuštěností a smrtí. A také proto se k této diskusi chceme připojit i my,*“ píše se mimo jiné v prohlášení biskupů, ve kterém varují před uvedením do našeho právního řádu institutu eutanazie a asistované sebevraždy.

V americkém Texasu se bude konat děkonná mše za víru českých přistěhovalců

V kostele Svatého Cyrila a Metoděje v texaském městě Dubina (USA) bude oslavovat v pátek 14. února 2020 ve 14.00 hodin mši svatou biskup Brendan Cahill z diecéze Victoria. K biskupovi se na mši připojí také kněží z České katolické nadace v Texasu - Czech Catholic Foundation of Texas (CCFT) a tři kněží z České republiky, kteří nyní působí v USA. Mše má být projevem poděkování za víru, kterou do Texasu přinesli čeští přistěhovalci a zahrne také požehnání nově založené České katolické nadace v Texasu (CCFT).

Posláním CCFT je „dokumentovat, studovat, uchovávat, oslavovat a udržovat všechny prvky české katolické víry, kterou do Texasu přinesli imigranti z českých zemí, a posílit vazby na katolíky v České republice, kterou evangelizovali svatí Cyril a Metoděj.“

Kostel v Dubině byl prvním ze sedmi kostelů v Texasu věnovaným těmto svatým. Původní kostel byl postaven v letech 1876-77. Právě stát Texas je domovem největší skupiny českých přistěhovalců v celých Spojených státech. Podle statistických údajů, vycházejících z posledního sčítání lidu ve Spojených státech v roce 2000, se nyní na území Spojených států nachází celkem 1 262 527 obyvatel, kteří se přihlásili k úplnému nebo částečnému českému původu, z toho 155 855 žije v Texasu. Čeští, moravští a slezští rodáci začali do Texasu přicházet po roce 1881, směřovala sem velká část vystěhovalecké vlny z Rakouska-Uherska. V té době cestu ke kolonizaci otevířela železnice, která propojila tři americké státy - Missouri, Kansas a Texas.

Více informací o České katolické nadaci v Texasu zde:

www.czechcatholicfoundation.org

Podle zpráv České biskupské konference

Obnova Mariánského sloupu byla schválena

Ve čtvrtek dne 23. ledna 2020 projednalo Zastupitelstvo hl. města Prahy návrh o revokaci usnesení ze 14. září 2017. V 15.30 hodin přijalo návrh o obnově Mariánského sloupu. Návrh předložil Jan Wolf z KDU-ČSL společně s Jirím Pospíšilem a Janem Chabrem, oba z TOP 09.

Tím byla schválena obnova Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze, o kterou usiluje Společnost pro obnovu Mariánského sloupu od svého založení v roce 1990. Sloup zhotovila na základě výběrového řízení před 20 lety Mariánská kamenická huť, vedená akademickým sochařem Petrem Váňou, který je i tvůrcem nové sochy Panny Marie Immaculaty. Peníze věnovali dárce z domova i ze zahraničí v rámci Sbírký, vyhlášené současně s výběrovým řízením. Celá architektura sloupu je hotova a byla pořízena podle plánů Ing. architekta Pavla Naumana. Rekonstrukci sloupu i sochy Panny Marie odborně a restaurátorky garantoval náš přední sochař a restaurátor, akademický sochař Jan Bradna.

Pro revokaci usnesení a pro schválení obnovy sloupu hlasovali zastupitelé TOP 09, STAN, KDU-ČSL, ODS a ANO. Proti byli Piráti a část zastupitelů Prahy Sobě. Praha tak obdrží od Společnosti dar v hodnotě více jak 20 milionů korun. Mariánský sloup se tak stane prvním krokem k restituci celého Staroměstského náměstí.

Zastupitelstvo uložilo Městské radě zajistit součinnost s Technickou správou komunikací, která poskytne pro stavbu sloupu povolení k záboru místa. Praha a všichni členové naší Společnosti a tisíce dalších příznivců obnovy Mariánského sloupu doma i v zahraničí se již brzy dočkají jeho obnovy, kterou lze očekávat v řádu měsíců, snad v létě 2020. Bohu díky!

Děkujeme všem zastupitelům hl. města Prahy, kteří dnešní usnesení o obnově Mariánského sloupu podpořili, a také všem, kteří se za obnovu sloupu modlili. Máme zprávy z celé naší republiky i ze zahraničí. Bylo jich velké množství.

Znovu připomínáme, že Mariánský sloup v Praze, výraz poděkování Panně Marii za záchranu Prahy na konci třicetileté války, obnovujeme jako symbol smíru, který Matka Boží Panna Maria reprezentuje. Ať znovu žehná Praze a celému národu.

*PhDr. Karel Kavička
místopředseda Společnosti*

Primátor Hřib nad Švédy nevyhrál. Ale Pražané ano

Pražský primátor Zdeněk Hřib ze strany Pirátů prohrál hlasování v pražském zastupitelstvu, a tak se na Staroměstské náměstí proti jeho vůli vrátí Mariánský sloup, který poválila fanatická lůza v roce 1918.

Hřib vůbec prohrát nemusel, kdyby se nenechal zmanipulovat účelovým výkladem historie, podle něhož byl sloup symbolem útlaku a ponižení. Tento historický nesmysl zastávají tak akorát marxisté mezi kunsthistoriky, část věřících z nekatolických církví a ideologové extrémní levice, která by ráda vítězila ve válkách, které už nikoho nezajímají.

Mariánský sloup byl vztyčen na památku vítězství nad Švédy při jejich invazi v roce 1648. Město Praha zná ve svých dějinách jen málo podobných historických momentů, kdy se prakticky celé obyvatelstvo postavilo cizí armádě. Bylo to zejména Pražské povstání v roce 1945 a pak právě slavná obrana Pražanů před Švédy v roce 1648. Odpor vůči sovětské okupační armádě v srpnu 1968 patří sice do této kategorie lidového spontánního odporu obyvatelstva, ale bohužel bez vítězství.

Obrana Prahy před Švédy z roku 1648 byla v našem historickém povědomí pollačena oproti bitvě na Bílé hoře. Ta se totiž lépe hodila do krámu ideologům nacionalistického obrození a koneckonců také komunistům. Škoda že tu více oslavujeme naši údajnou porážku než naše skutečné vítězství. Na Bílé hoře prohrála především cizí žoldnéřská armáda. V roce 1648 přitom opravdu vyhráli Češi.

Po nešťastné bitvě na Bílé hoře v roce 1620 obyvatelé Prahy své město před prohabsburskou armádou vůbec nebránili. Nebylo totiž tak jasné, kdo je cizí nepřítel. Falcký král Fridrich nebyl v Praze po nábožensky motivované likvidaci umělecké výzdoby svatovítské katedrály příliš populární. Pasivní chování Pražanů v roce 1620 ostře kontrastuje s bojovným chováním Pražanů v roce 1648, kdy se studenti, řemeslníci a stovky běžných obyvatel postavili nepříteli a aktivně bránili ve vyčerpávajícím boji své město.

Opravdové vzednutí celospolečenského odporu svých obyvatel zažila Praha v roce 1648, a nikoliv v roce 1620. Tento fakt nic nemění na tom, že z hlediska ústavních práv českého království byla porážka stavovské armády v roce 1620 pohromou a pomsta Ferdinanda II. z roku 1621 byla projevem hanebného teroru. Obyvatelstvo ale o 28 let později bránilo město proto, že bránilo sebe sama, a není jeho vinou, že za to dostalo od krále Ferdinanda III. darem Mariánský sloup, který vytvořil asi nejlepší tehdejší umělec Jan Jiří Bendl. Toto vztyčení sloupu obyvatelstvo spontánně vítalo a radovalo se z něj. Tehdejší Pražané by vůbec nepochopili, proč jejich Mariánský sloup někdo později zničil.

Čeští protestanti v exilu sice původně přáli švédským vojskům, ale takové postoje ztratily na přitažlivosti poté, co tato armáda brutálně vyrabovala Malou Stranu a Hradčany a tak projevila, že jí nešlo příliš o víru.

Násilnou rekatolizaci po Bílé hoře nemůže omlouvat ani katolík. Zároveň je ale také skutečností, že po utrkvistické Čechy nebyla ani luterská či kalvínská víra většinovou volbou. Potlačení různosti bylo od Ferdinanda II. zločinem, ale podstatu náboženské víry většiny jeho poddaných to nemohlo zlomit. Na prvním místě byli Češi v 17. století oddaní křesťané v různých odstínech. Češi před Bílou horou i po ní byli hluboce věřící lidé. Prvky, jež jim byly do jejich víry vnucovány, nezměnily podstatu.

Hluboká náboženská víra většiny Čechů v době baroka je historickou realitou bez ohledu na sporné články víry. Proto se na Mariánský sloup Pražané v roce 1650 nedívali jako na mocenský symbol cizí nadvlády, ale jako na symbol svého vlastního vítězství. Kritérium legitimity Mariánského sloupu je prosté: Nebyl vybudován proti vůli Pražanů, ale naopak z vůle Pražanů.

Primátor Zdeněk Hřib se kvůli špatným rádcům rozhodl znovu prohrát na Bílé hoře. Škoda že si z historie nevybral spíše to, že Pražané tak slavně a statečně vyhráli nad Švédy.

Je zřejmé, že dnešní obnovu sloupu si přiroukno jako vítězství konzervativní katolíci. Ve skutečnosti jde ale o obecné vítězství tolerance, rozumu a kultury nad intolerancí, barbarstvím a hloupostí. Žádnému normálnímu člověku dnes totiž nevadí sloup na náměstí se sochou Panny Marie.

Soše Mistra Jana Husa od geniálního sochaře Ladislava Šalouna se na Staroměstském náměstí už dlouhá léta stýskalo po soše Panny Marie od Jana Jiřího Bendla. Byly tam totiž původně spolu a bylo jim tam spolu dobře. Dva póly naší historie tam stály vedle sebe a přitom historický Hus skutečně uctíval Pannu Marii.

Bendlova Panna Maria tam sice již stát nebude, tu zničil Franta Sauer se svými kumpány. Ale důstojná vzpomínka na Bendlovu Immaculatu tam zřejmě nyní vyroste. A to je dobře. Nebojme se bohatství vlastních dějin. Primátor Hřib sice nad Švédy nevyhrál, ale Pražané ano. Proto se na Staroměstské náměstí sloup nyní vrátí.

*Komentář Pavla Šafra, Šéfredaktora deníku FORUM
ze dne 24.ledna 2020 (mírně redakčně kráceno)*

Loučíme se s Fr. Vojtěchem Dvouletým OCap. po dvou a půl roce jeho duchovní služby v České misii v Chicagu

Carissime Pater

**Nechť světlo tvých
kněžských modliteb
ozařuje svými květy
náš, milovaný Otče Dvouletý
a ukazuje nám cestu naší naděje
ve stopách svatých Cyrila a Metoděje**

Karel J. Chrobák

Milý Otče Vojtěchu,

Upřímně Vám děkujeme za Vaši obětavou pastorační činnost v naší České misii. Děkujeme za hlásání Božího slova a všechny oběti mši svatých. Děkujeme za zpovídání a duchovní vedení, za udělování dalších svátostí a návštěvy nemocných. Děkujeme za výuku v České sobotní škole kardinála Berana. Děkujeme za účinnou pomoc při duchovních i kulturních akcích v naší misii. Děkujeme za Vaši obětavost a lásku, zkrátka za všechno, co jste pro naše společenství českých a slovenských věřících v Chicagu vykonal. Kéž Vám dobrotivý Bůh vše mnohonásobně odmění. Do Ameriky jste si přivezl z Moravy kněžskou štólu vyšívanou od sestřiček krásnými slováckými vzory, aby Vám připomínala domov. My Vám na památku věnujeme sadu štól v liturgických barvách, které jsou ručně utkané americkými Indiány, aby Vám připomínaly Vaše působení v Novém světě. Kéž Vás Pán provází svým požehnáním, dá Vám hojnost darů Ducha Svatého a potřebnou sílu k další duchovní službě mezi věřícími v rodné zemi.

Mons. Dušan Hladík, český misionář v Chicagu

Páter Vojtěch,

Boh je láska. Táto bezhraničná - večná láska, ktorá stvorila svet a ľudí je v neustálom pohybe. Stále niečo tvorí nové. Práve z týchto stvorených vecí dáva poznávať samu seba a chce sa nám odovzdať. Na záchranu padlého človeka Boh posielala svojho Syna, ktorého zrodienie sme nedávno oslávili. Boh z lásky priviedol na svet Pátera Vojtěcha, dal mu slobodnú vôľu a vo svojom pláne ho predurčil do Jeho služby. Páter Vojtěch sa celý nezištne odovzdal nielen kňazskej službe, ale svojimi rehoľnými sľubmi chudoby, čistoty a poslušnosti sa celý odovzdáva Bohu. Boh, ktorý riadi naše kroky zavial loďku Otca Vojtěcha za veľkú mláku, aby tak sa staral o duše v zahraničí. Dnes, keď sme sa tu zišli v tomto chráme na slávení eucharistickej obety, kde sa nám Kristus dáva za pokrm a, aby nás posilňoval, chceme sa Bohu poďakovať za kňaza Vojtěcha. My si plne uvedomujeme dôležitosť kňazskej služby. Kňaza si máme vážiť, mať ho v úcte, pomáhať mu, modliť sa za neho.

Pretože Páter Vojtěch nám bol požičaný iba na dva a pol roku, ktoré ubehli veľmi rýchlo, nastal čas rozlúčky. Pri tejto príležitosti sa mu chceme poďakovať za jeho áno, za to že prišiel medzi nás, za vysluhovanie svätých omší a ostatných sviatostí, za radosť, ktorú prinášal deťom a mladým, za jeho športové aktivity, keď ich ako starší brat viedol za Kristom. Otec Vojtěch, nech hokej, ktorý máte tak rád sa stane pre Vás prostriedkom evanjelizácie, aby ste sa stal majákom ukazujúcim na cestu za pravdou a za večným životom.

A teraz pripojíme modlitbu: Nebeský Otče, zhladni svojim milostivým pohľadom na svojho služobníka Pátera Vojtěcha a na pohovor nebeskej Matky udeľ mu všetky duchovné milosti. Bože, požehnaj jeho rozum, aby s neomylnosťou hlásal radostnú zvesť. Bože, požehnaj jeho oči, aby boli stále upreté na Krista. Požehnaj jeho uši, aby boli vnímavé na Tvoje slovo. Požehnaj jeho ústa, aby stále ohlasovali radostnú zvesť. Požehnaj jeho srdce, aby ohňom Tvojej lásky zapáľoval naše srdcia. Požehnaj jeho ruky, aby boli čisté a s úctou Ťa prinášali na oltár. Požehnaj jeho kroky, aby s neúnávnosťou sa ponáhľali za slabými, chorými, starými. O to Ťa prosíme skrze Ježiša Krista. Amen.

Blackhawks vyhlásia štátny smútok, lebo ich najväčší fanúšik sa vracia do rodnej vlasti.

Máme Vás radi, ešte raz ďakujeme. Nech šťastne doletíte domov pod ochranou anjelov strážnych.

Darina Arvajovičová za české a slovenské členy našej misie v Chicagu

Monsignor dostal nápad,
jak duchovně nestrádat,
že má se něco stát.
Vojtěch byl chlap jak jedle,
tak rozhodlo se hnedle:
pošlem ho na západ.
Kapuci šitou na míru,
Bibli, zpěvník, hokejku a víru
a k tomu úsměv na rtu,
jak stmelí tam tu partu,
jel tety, strýce vyhledat – kde?

Do Ameriky krotit farníky,
mrakodrapy připadaj mu
hrozně veliký.
Je to fakticky tuze praktický
přijet tam a umět anglicky.

Například:
Dobrou noc [gud najt]
výborně [ólrajt]
[kapučino] pijou všeci –
Slováci aj bratia Česi
dneska je [tudej]
dobrý den [gud dej]
[Blekhóks] snad vyhrajou trofej.
Když žízeň máš [Pilsn] si dej,
když [trable] máš radši se směj.
Sto kilo je [cent]
patent je [patent]
tahle [párty] krásnej [hepy end].

*Rozlučková píseň
od skupiny Borůvky*

*Děkujeme za Vaši pastýřskou službu,
za přátelství, za obětavou pomoc,
za vše, co jste vykonal pro děti, mládež, rodiny
i generaci dříve narozených.*

*Připijíme Vám na zdraví,
na další úspěšnou činnost ve staré vlasti,
na mnohá léta v síle Ducha svatého,
na šťastné příležitostné shledání.*

Kronika České misie v Chicagu v roce 2019

Svatost manželství si vzájemně udělili:

- 07 – 20 Zdenko Jakš
Jana Čipková
10 – 19 Ján Jašňák
Veronika Ncbusová

Pokřtěny byly děti:

- 03 – 16 Nikol Emily Grigerová
04 – 07 Lucas Daniel Basista
05 – 25 Lexi Kandra
06 – 09 Paulina Krempaská
07 – 27 Sophia Magdalena Horevajová
07 – 25 Max Kapolka
08 – 17 Katarina Terezia Neupauerová
08 – 31 Lydia Neomany Ringoš
11 – 30 Cora Rose Buček

Svatost biřmování přijal:

- 04 – 07 Lucas Daniel Basista
při křtu Byzantského ritu

Na věčnost byli povoláni:

- 10 – 25 Zdeněk Bartoš
10 – 31 Jozef Evan
11 – 15 Josef Hasil

V roce 2019 bylo celkem:

- 2 svatby
9 křtů dětí
1 biřmování
3 pohřby

Významné události

01 – 05 Tříkrálový večer v klubu misie, hraje Cimbálová muzika
01 – 06 oslava 90. narozenin Alice Vedralové
02 – 17 Dětský karneval v maskách
03 – 02 Tradiční Maškarní bál v klubu misie
03 – 8, 9 a 10 Postní duchovní obnova na téma: Kajícnost jako návrat k lásce – vedou Otcové kapucíni z České republiky P. Dismas Tomašík a P. Cyril Komosný a s nimi diecézní kněz P. Jiří Polach
03 – 20 Zahajujeme v klubu misii sérii kurzů Jsi připraven k osobnímu růstu? Pořádá organizace Family Bridges, překládá se do češtiny, setkání probíhají po tři měsíce každou středu večer
03 – 24 Výroční schůze České misie, volba Misijní rady
04 – 09 Oslava 60. narozenin Mons. Dušana Hladíka
04 – 20 Velikonoční vigilie
04 – 21 Pomlázková zábava a tradiční výstava a košt vína, hraje místní Cimbálová muzika,
05 – 05 Jarní pouť k Panně Marii do Lisle
05 – 26 Vítáme nového slovenského kněze Fr. Stanislava Bindase z misijní kongregace lazaristů sv. Vincence z Pauly, který bude duchovním správcem pro věřící Slovenské misie v Chicagu. Prozatím Česká misie poskytne Slovenské misii zázemí pro bohoslužby a další činnost a ubytování pro slovenského kněze.
06 – 08 Svatodušní vigilie, potom oslavujeme zlatou svatbu Ladislava a Marie Murárikových
06 – 14 Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček uděluje Mons. Dušanu Hladíkovi v Praze cenu Gratias agit „za šíření dobrého jména České republiky v zahraničí“
06 – 16 Oslava Dne otců - Piknik na zahradě misie, hraje DJ Tony a skupina Borůvky
07 – 21/27 V Michiganu na chalupě manželů Bučkových se koná letní tábor pro děti pod vedením Fr. Vojtěcha Dvouletého, pomáhají rodiče a mladí animátoři, účastní se asi dvě desítky dětí

08 – 25 Výroční piknik misie v městské zahradě v North Riverside, začal tradičně mši svatou, pokračovala výborná zábava s dobrým jídlem a pitím, hrál DJ Tony a Borůvky, pro děti byly připraveny zábavné hry, přišlo několik stovek lidí a počasí se opět vydařilo
09 – 30 Slavnosti s Ústřednou Moravských Spolků jubilejní 80. Moravský den, naši kněží Mons. Hladík, Fr. Dvouletý a Fr. Bindas - celebrují mši svatou v Litevském centru v Lemont, potom následuje bohatý kulturní program
09 – 24/30 Misie hosti kapelu Skaličané z moravsko - slovenského pomezí, která vystupuje na Moravském dnu a dalších akcích v Chicagu
10 – 06 Tradiční pouť na Holy Hill ve Wisconsinu, je vypraven autobus a další poutníci přijíždějí auty
10 – 27 Podzimní pouť k Panně Marii do Lisle
11 – 25 Loučíme se při pohřební mši svaté s pověstným Králem Šumavy a naším věrným farníkem Josefem Hasilem
12 – 08 Mikulášská besídka, v bohatém programu v kostele vystoupily dvě skupiny dětí, Mikuláš naděloval dárky, přišlo pře stovku dětí s rodiči
12 – 24 Slavnosti tradiční českou půlnoční mši svatou, hodinu před tím se zpívají české a slovenské vánoční koledy
12 – 25 Oslavujeme 80. narozeniny pana Christiana Klímy, dlouholetého viceprezidenta naší misie
12 – 31 Silvestra oslavujeme v klubu misie a od 11.00 do 12.00 v noci máme v kostele adoraci a děkovnou pobožnost

Hospodaření

Zůstatek 2018:	\$ 200,292.45
Příjmy 2019:	\$ 180,941.78
Vydání 2019:	\$ 148,905.77
Zůstatek 2019:	\$ 232,328.46

Pravidelné bohoslužby v našem kostele 9415 Rochester Ave, Brookfield, IL 60513

České mše svaté

v sobotu v 6:30 večer s nedělní platností, v neděli v 10:30 dopoledne - po mši svaté obědy v klubu misie - jídla české kuchyně
v týdně v pondělí v 6:00 pm (potom modlitby za uzdravení), ve středu 10:00 am (potom setkání seniorů), ve čtvrtek v 6:00 pm (potom adorace Nejsv. svátosti)

Slovenské sväté omše

v nedeľu 9:00 am, v útorok a v piatok 7:00 pm

Česká škola pro děti

v sobotu v 9:00 dopoledne - učí se český jazyk, vlastivěda, zpěv a náboženství

Poděkování dobrodincům České misie

V průběhu celého roku 2019 na fond kostela České misie přispěli:

**Mezi „Stavitele chrámu“
s dary vyššími než \$1000 se řadí:**

Christian Klíma
Zdenka Blum
Karel Chrobák
Martina Novotný
Ján Kolodziej
Věra Ann Borýsek
na památku Josefa Borýska
JUDr. Jaroslav Horký z Prahy
John a Rosemary Škachovi
Mark a Marie Novákoví
Anna Švehla
Ladislav a Marie Murárikovi
John Kyncl M.D. a Mila Kyncl M.D.
Anthony a Carmella Jandáčkoví
Pavel a Marie Cíchovi
Jiří a Lenka Petraturovi
Janice Novak
Angeline Bultas
Anthony a Ludmila Vyskočilovi
Michael Vukson a Anna Minařík
Alice Vedralová
Marta Rathán

Ronald a Jana Krčkoví
Ingrid Chybík
Nejmenovaný dárcce

Dary \$ 500 - \$ 999 věnovali:

John Novotný z Kanady
Joseph Kučera, M.D.
Mary Hrach
Cyril Příkazský
František Schultz
Maroš Melník
Ružena Jurkova
Pavol Rošťák
Miroslav a Cecilie Lazarovi
Jean Hodek
na památku Josefa Hasila
Maria Mankoš
Věra Gajda
Další nejmenovaní dárce

Dary \$ 100 - \$ 499 věnovali:

Moravská Kulturní Společnost Chicago
Czech Catholic Union Cleveland
Our Lady of Lourdes Church Cleveland
Barbara Marik, Funeral Home
Jozef a Ružena Mattovi
Tomáš a Lucia Basistovi
Josef a Libuše Bučkoví
Rodina Rasochova
na památku Karla a Boženy Tomečkových
Joseph Pařenica
Darina Arvajovičova

Stanislav a Margaret Borýskovi
Vojtěch a Maria Chládkovi
Věra Černá
Sonia Škubal
Maria Evan
Jiří a Marie Jakubcoví
Josef a Ludmila Stojaspalovi
Amalie Klimeš
Božena Novotná
Jerry Liscak
Jitka Higgins
Joseph Zacharda
Vlasta Šněberger
Stefan Selvek
Eva a Oshana Aprim
Blanka Herz
Rostislav a Irena Ticháčkoví
Agnes Hrudkaj
Linda Bueghly
Steven Ebeling
David Ebeling
Ruth Hurley
Julie Smrz
Jaroslav Fencel
Daší nejmenovaní dárce

Zvláštní poděkování

**Jánu Kolodzejovi
a jeho pomocníkům
za postavení
zahradního domku
na úschovu strojů, nářadí a materiálu.**

Všem dobrodincům

České misie vzdáváme upřímně
Pán Bůh zaplat'
a pamatujeme na ně
pravidelně v modlitbách
a při mších svatých.

Milí přátelé a dobrodinci České misie v Chicagu

Srdečně Vás na začátku nového roku 2020 pozdravujeme a přejeme Vám hojnost Božího požehnání, dobré zdraví a dostatek sil pro všechno, co budete konat. Děkujeme Pánu Bohu za všechny milosti, které jsme obdrželi v roce minulém. Činnost naší misie byla opět úspěšná a požehnaná po všech stránkách. Pravidelně se konají české a slovenské mše svaté a další pobožnosti – modlitby za nemocné, adorace Nejsvětější svátosti, dětské mše svaté, modlitby matek, setkání seniorů, první pátky a soboty, živý růženec. Dále úspěšně funguje Česká sobotní škola kardinála Berana, kde učíme náboženství, český jazyk a vlastivědu. Tým misijních pracovníků Mons. Dušana Hladíka, Fr. Vojtěcha Dvouletého a učitelky a varhanice Lenky Odehnalové doplnil v průběhu roku nový slovenský kněz Fr. Stanislav Bindas, který po čtyřech letech nepřítomnosti slovenského kněze v Chicagu převzal duchovní péči o Slovenskou misii. Ta našla v současné době zázemí v naší České misii, kde se konají slovenské bohoslužby a další aktivity a slovenský kněz zde bydlí. Slovinci mají v plánu, dá-li Bůh, zřídit si též vlastní kostel a misii. Mons. Hladík opět účinně vypomáhal panu biskupu Petru Esterkovi v Českých misiích v Kalifornii. V současné době tam nastoupil nový misionář Fr. Libor Švorčík, který mnoho roků působil v České misii v Torontu v Kanadě. Převzme duchovní správu po panu biskupovi, který již pro nemoc a pokročilý věk nemůže tuto službu zastávat. Pan biskup zůstává

v misii v Los Angeles na odpočinku. Velkou pomocí pro Českou misii v Chicagu byla služba Fr. Vojtěcha Dvouletého, kapucína z České republiky. Bohužel jeho představení jej po dvou a půl letech odvolávají zpět do vlasti. Nepřijde za něho žádná náhrada. Naše misie stále vydává měsíčník Hlasy národa, i když počet odběratelů rok od roku klesá. Je otázka, zda v době internetu má ještě smysl vydávat tištěnou podobu časopisu. Ovšem ohlasy čtenářů jsou velice pozitivní a mnozí prosí, abychom s vydáváním časopisu nepřestali. Pravdou je, že Hlasy národa jsou již asi posledním česky psaným časopisem vydávaným v USA. Ze strany čtenářů, ale i ze strany ministrů zahraničních věcí ČR je časopis hodnocen jako periodikum vysoké úrovně. Je to i díky velké řadě původních článků, které dostáváme od našich stálých dopisovatelů paní Jany Krčkové z Chicaga, Ing. Jiřího Kachlíka z Brna a mnoha dalších. Jim i ostatním dobrovolným spolupracovníkům patří velký dík. Také děkujeme za pomoc členům misijní rady, všem, kdo se starají o kostel, liturgii, úklid, kdo pomáhají v kuchyni a při různých kulturních a společenských akcích. Děkujeme všem, kdo přispívají finančně na provoz a aktivity naší misie. V loňském roce se nepodařilo uskutečnit generální opravu střechy kostela a fary. Firma likvidovala havárie po tornádu na předměstí Chicaga. Plánujeme tyto opravy letos na jaře. Činnost naší misie může dál běžet jen díky Vaší štedrosti a pomoci. Kéž Vám všechno Pán Bůh hojně odmění a udělí Vám i Vaším rodinám své požehnání

Mons. Dušan Hladík

Marik Baken

Funeral Services Ltd.

Barbara Marik Baken
Owner Director

In association with
Conboy's Westchester Funeral Home
10501 West Cermak Road
Westchester, Illinois 60154
Other Funeral Home locations
available upon request

Direct Line: 773-910-3400

Chapel: 708-562-5900

e-mail:

marikbaken@sbcglobal.net

Continuing the Marik Family Tradition
of Funeral service

HLASY NÁRODA

Máte již zaplacenou předplatné na rok 2020?

**Vpravo nahoře na nálepce s Vaší adresou
je měsíc a rok, kdy Vám předplatné končí**

USA na rok – osobní odběr v kostele: 30.00 USD

USA na rok – poštou 1.třída:

30.00 + 20.00 poštovné = 50.00 USD

Kanada na rok letecky:

30.00 + 35.00 poštovné = 65.00 USD

(prosíme z Kanady posílejte šeky v US dolarech)

Ostatní cizina na rok letecky:

30.00 + 60.00 poštovné = 90.00 USD

Šeky pište pouze na: Czech Mission

Naše adresa:

Czech Mission

9415 Rochester Ave.,

Brookfield, IL 60513

Tel.: (708) 255 - 5117 Mobil: (708) 533-1050

Doporučte Hlasy národa svým známým!

**Prosíme dary na kostel i předplatné novin
veškeré šeky pište na CZECH MISSION,
jinak nám šek banka vrátí. – Děkujeme za pochopení.**

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road

Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance

Since 1879

1-216-341-0444

Theresa Aveni, President

Česká misie Vás zve na DĚTSKÝ KARNEVAL v maskách

v Klubu České misie

9415 Rochester Ave. Brookfield, IL 60513

v neděli 9. února 2020

od 1.00 do 5.00 hodin odpoledne

**ČEKÁ VÁS BOHATÝ
DĚTSKÝ PROGRAM**

Soutěže, hry, hudba, tanec a mnohem víc.

**Bude připraveno hojné občerstvení
pro děti i dospělé.**

Vstupné dobrovolné

Bolestná vzpomínka

*S hlubokou bolestí v srdci
si připomínáme čtvrté výročí,
kdy Bůh povolal na věčnost
našeho jediného syna*

Edwarda Vedrala

**Skonal tiše smířen s Pánem Bohem
29. ledna 2016 ve věku 63 let
po mnohaletém boji s rakovinou.**

Narodil se v Chicagu 21. září 1952.
Graduoval na St. Ignatius High School,
pak studoval na Illinois University.
Postupně byl zaměstnán jako návrhář a
konstruktér železných zábradlí u dvou firem,
než si založil vlastní firmu EDV Corp.
Od malička se aktivně angažoval ve zdejších
exulantských a krajanských spolcích:
navštěvoval Českou katolickou školu,
byl činný v Moravské kulturní společnosti,
za kterou mimo jiné po řadu let dělal Mikuláš
v krajanském domově pro seniory, rovněž v Besedě.

**Vzpomínková mše svatá za něho bude sloužena
v neděli 9. února 2020 v 10.30 dopoledne
v kostele České misie v Brookfieldu.**

*Děkujeme všem,
kdo si na něho vzpomenete
v modlitbě s námi.*

**Trudy Vedral, manželka s její dcerou Viktorií
Alice Vedralová, matka
Alice, Marie, Ludmila, Pavlína,
Blanka, Albína a Dana, sestry
a ostatní pozůstalí z kruhu rodiny, příbuzných
a přátel v USA a v České republice**

Upřímná vzpomínka

*22. února 2020 si připomeneme
třinácté výročí, kdy Všemohoucí Bůh
povolal na věčnost našeho přítele
a bratra v Kristu, pana*

Františka Hortvíka

Narodil se 28. března 1925 v Dambořicích na Moravě.
V Americe žil více než 50 roků. Dlouhá léta bydlel v Berwynu.
Poslední dny života trávil v Domě České misie v Ciceru.
Odpočívá na hřbitově Panny Marie Královny nebe.
Ve svém odkazu byl štedrým dobrodincem
Církve a naší České misie.

**Vzpomínkovou mši svatou za něho
budeme obětovat v kostele České misie
ve středu 26. února 2020 v 10.00 dopoledne.**

*Děkujeme všem, kdo si s vděčností a láskou na něho
vzpomenou s námi a připojí svou modlitbu.*

**Mons. Dušan Hladík
a přátelé z České misie**

Srdečně zveme všechny členy na VÝROČNÍ SCHŮZI ČESKÉ MISIE

**Schůze se bude konat
v neděli 15. března 2020
v 1.00 po obědě
v klubu České misie
9415 Rochester Ave.
Brookfield, IL 60513**

Bude podána zpráva o činnosti misie za rok 2019.
Finanční zpráva o hospodaření misie za rok 2019.
Uskuteční se volby nové Misijní rady pro rok 2020.
Bude předložen plán činnosti na rok 2020.

Těšíme se na Vaši hojnou účast.

**Mons. Dušan Hladík, president
a Rada České misie**

Srdečné blahoželanie

**Dňa 6. februára 2020
oslávi naša mama**

Ružena Tornilová

svoje 88. narodeniny

V mladosti bola členkou bratislavského Aeroklubu, kde spolu s Vladimírom, jej budúcim manželom lietali na vetroňoch a skákali padákom. Teraz je členkou Českej a Slovenskej misie v Chicagu.

**Milá mamička, blahoželáme Ti
a ďakujeme za mnohé roky
starostlivosti o nás.**

**Prajeme Ti hojnosť Božieho požehnania
a dobré zdravie**

synovia Roman, Martin a Daniel

**Ku gratulácii vernej účastníčke
našich bohoslužieb a našej neúnavnej
pomocníčke sa pripájajú s modlitbou a
priáním všetkého dobrého**

Mons. Dušan Hladík

Fr. Stanislav Bindas

a priatelia z Českej a Slovenskej misie v Chicagu

Bolestná spomienka

*Je tomu práve rok, ako nás 8. februára 2019
navždy opustil náš milovaný manžel, otec,
starý otec a priateľ mnohých, pán*

Frederick Tornil

rodený Vladimír Krman

Narodil sa v Bratislave 25. júna 1929.
Bol vojenským pilotom.

Z Československej republiky uletel
vojenským lietadlom 13. marca 1953
s dvomi priateľmi, lebo mu hrozilo prepustenie
od letectva z politických dôvodov a
on nadovšetko miloval lietanie.

Teraz jeho urna odpočíva v Bratislave
v hrobe jeho rodičov.

**Ďakujeme všetkým, ktorí si na neho
spomeniete v modlitbách.**

Smútiaca manželka
Ružena

a synovia
Roman, Martin a Daniel

MARDI GRAS

Zveme Vás na

MAŠKARNÍ BÁL

V sobotu 22. února 2020 v 8:00 PM

Klub České misie

9415 Rochester Ave. Brookfield, IL 60513

K tanci a poslechu hraje

DJ TONY

Soutěž o nejlepší masky

Bohaté občerstvení a hojnost nápojů

Jídla české kuchyně a výborné domácí pečivo.

Vstupné:

DOBROVOLNÉ

Mohou se zúčastnit i děti v doprovodu rodičů

Bližší informace podá:

Mons. Dušan Hladík Telefon: (708) 255 - 5117 Mobil: (708) 533 - 1050

Česká misie Vás srdečně zve na přednášky pro veřejnost

SEXUALITA V NAŠEM ŽIVOTĚ

Centrum naděje a pomoci CENAP Brno

Šestičlenný tým lékařek a odborný lektorů

MUDr. Ludmila Lázníčková, MUDr. Alžběta Podolová, Mgr. Antonín Brtník,

Mgr. Jana Vaňková, Bc. Hana Příkrylová a Ing. Markéta Juzová

připravili pro široký okruh zájemců

přednášky a kurzy týkající se lidské sexuality.

Nabízený program bude probíhat ve společenských prostorách České misie

9415 Rochester Ave. Brookfield, IL 60513

Pátek 28. února v 7:00 večer

Desatero a lidská plodnost

Přednáška pro mládež či biřmovance, ale může být i připomenutím faktů pro dospělé. Jak žít v souladu s Desaterem, poukázání na to, ve kterých bodech se Desatero dotýká otázek, souvisejících s lidskou plodností.

Sobota 29. února

9:00am – 5:00pm (s přestávkou na oběd, ten bude zajištěn) – pro dospělé

Kurz symptotermální metody přirozeného plánování rodičovství (STM PPR) – 1. část

Hlavní kurz programu: cyklus přednášek o dvou sobotách se zaměřením na pochopení významu STM v životě ženy a páru. Nabízíme možnost pochopení pravidel metody, procvičení vyhodnocování záznamových tabulek v různých životních situacích, jako je praktikování STM PPR při službách a ponocování, při nemoci, dále se stručně dotkneme PPR v období kojení či přechodu. V rámci kurzu se též věnujeme otázkám antikoncepce a řešení nechtěné neplodnosti. Kurz je určený pro všechny, kdo se chtějí více k dané problematice dozvědět – tedy ne jen pro snoubence, novomanžele, ale i pro ty, kdo spolu již delší dobu žijí, ať již v řádném manželství nebo partnersky. Není podmínkou účast obou z daného páru.

Více o kurzu též na: <https://www.cenap.cz/kurz-stm-ppr>

9:00am – 5:00pm (s přestávkou na oběd, ten bude zajištěn) – pouze pro dívky

„Být sama sebou“ – 1. část

Kurz pro dospívající dívky ve věku 12-18 let v rozsahu 2 sobot
se zaměřením na posílení vnitřní zodpovědnosti, zdravého sebevědomí, sebeúcty.

Více o programu na <https://www.cenap.cz/byt-sama-sebou-1>

Neděle 1. března v 1:00pm

Sexualita v manželství podle Božího plánu

Účastnit se mohou nejen „snoubenci“, ale samozřejmě i ti, kdo žijí v dlouholetém vztahu a manželství. Sexualita je místem, kde se otevíráme lásce - místem přijímání druhého a dávání sebe. Podstatou lidské sexuality je „otevření se“ druhému. Láska je síla, která provází člověka v rámci jeho existence. Je plně lidská - tj. smyslová a duchovní současně, bezvýhradná, věrná a výlučná až do smrti a také plodná, otevřená životu. Na tomto setkání získáte zásadní informace o významu lidské sexuality, co je to odpovědné rodičovství, jak působí antikoncepce a co to je tzv. přirozené plánování rodičovství.

Více o programu na <https://www.cenap.cz/o-manzelstvi-a-sexualite>

Neděle 1. března v 3:00pm

Jak mluvit s dětmi a dospívajícími o vztazích a sexu

Přednáška pro rodiče či prarodiče dospívajících, kteří by rádi více porozuměli své dospívajícímu potomku, chtěli by posílit vzájemný vztah i v této životní etapě. Pomůžeme Vám nalézat slova, jak předat svým dětem, vnoučatům informace o krásě lidské sexuality.

Více o programu na: <https://www.cenap.cz/jak-hovorit-s-detmi-o-sexu>

Pátek 6. března v 7:00 večer

Umění komunikace

Tajemství spokojeného manželství tkví v láskyplné komunikaci.

Záleží na obou, kolik do vzájemné lásky budou každý sám za sebe investovat.

Nespoléhejte se na to, že se vztah bude prohlubovat sám od sebe. Nečekejte, až se změní ten druhý!

Přijďte se dozvědět, jak převést do praxe, že základem pro spokojený vztah je poznat sebe sama, že pro rozvoj vztahu je důležité naslouchat druhým, vnímat a chápat jejich pocity, potřeby a postoje, že umění je neutíkat před problémem, že odpuštění je šance pro nový začátek.

Více o programu na: <https://www.cenap.cz/umeni-komunikace>

Sobota 7. března

9:00am – 5:00pm (s přestávkou na oběd, ten bude zajištěn) – pro dospělé

Kurz symptotermální metody přirozeného plánování rodičovství (STM PPR) – 2. část

Pokračování kurzu z minulé soboty.

9:00am – 5:00pm (s přestávkou na oběd, ten bude zajištěn) – pouze pro dívky

„Být sama sebou“ – 2. část

Pokračování kurzu pro dívky od 12 do 18 let z minulé soboty.

9:00am – 5:00pm (s přestávkou na oběd, ten bude zajištěn) – pouze pro chlapce

„Mezi námi kluky“

Opakování přednášky z pátku 28. února pro ty, kdo se nemohli zúčastnit a další témata pro dospívající chlapce

Neděle 8. března 1:00pm – pro širokou veřejnost

Úskalí antikoncepce

Jak naplnit manželský slib a zodpovědný přístup k rodičovství, dozvíte se i informace, o kterých se v propagačních letácích na antikoncepci nepíše. Určeno pro širokou veřejnost, od náctiletých po seniory

Potom bude následovat

osobní svědectví přednášejících a diskuse s nimi

Lektoři budou v České misii od 27. února do 9. března, v pracovní dny 2.3 - 6.3. v čase dle předchozí domluvy a o nedělích po přednáškách je možné využít nabídky **individuálních konzultací k praktikování PPR, řešení nechtěné neplodnosti** a dalších gynekologických otázek či dotazů k sexuální tematice.

Pozor:

Na hlavní kurzy – celodenní o sobotách je třeba se dopředu přihlásit kvůli zajištění pracovních a studijních materiálů.

Přihlášky osobně v České misii nebo na telefonu Mons. Dušan Hladík 708 533 1050 do 23. února.

Na jednorázová setkání v pátku a v neděli není nutné se hlásit předem.

Jak zjistíte na webu CENAP – v České republice jsou všechny nabízené kurzy a přednášky placené.

Díky sponzorům celé akce v Chicagu pro účastníky jednotlivých programů je **dar dobrovolný**.

Pozvěte své přátele a známé, kteří by měli zájem o uvedené přednášky. Vše se koná v českém jazyce.

Jsem vlk pohlazený Bohem...

Obrácení a křest „hraběte de Peyraca“

Roberta Hosseina (* 1927) u nás většina lidí zná díky jeho roli hraběte Joffreye de Peyraca, svůdníka a lamače ženských srdcí z filmové série o krásné Angelice – první z filmů se jmenoval „Angelika, markýza andělů“ (1964), pátý a poslední „Angelika a sultán“ (1968). Přiznává, že jeho vlastní život byl podobný, a tato role svůdníka mu tehdy „padla jako ulitá“. Pak ale přišlo obrácení a křest v katolické církvi. Pokřtěný byl současně se svým nejmladším synem. Říká: „Jsem vlk, co se nechal pohladit Boží láskou. To je prostě fakt a je mi jedno, pokud mě má někdo za blázna.“

Nejen herec

Robert Hossein je nejen herec, ale také filmový a divadelní režisér a scénárista. Realizoval 22 velkých divadelních představení, režíroval 36 filmů, hrál ve stovce filmů a ve 30 divadelních hrách. Po svém křtu se začal věnovat i megapředstavením pod širým nebem – některá z nich, a často ta nejvýznamnější – mají křesťanskou tematiku. Hru s názvem Člověk jménem Ježíš shlédlo v letech 1983 až 1984 kolem 700 000 diváků, vystupovalo v ní 100 účinkujících a měla 200 repríz. Dočkala se i zápisu do Guinnessovy knihy rekordů. Další jeho hra o Juliu Caesarovi přilákala 500 000 diváků. V srpnu 2011 byla ve francouzském poutním místě Lurdy uvedena jeho inscenace inspirovaná životem Panny Marie Žena zvaná Maria, kterou živě přenášela televize a na obřích obrazovkách před pařížskou katedrálou Notre-Dame ji mohly sledovat velké zástupy lidí.

Robert Hossein (hrabě de Peyrac) a Michèle Mercier (Angelika)
ve filmu Nezkrotná Angelika (1967)

„Jsem obyčejný hříšník...“

Hosseinovi rodiče byli umělci. Otec, hudební skladatel, byl ázerbájdžánského nebo íránského původu. Matka, Židovka pocházející z Besarábie (dnes na území Moldávie a Ukrajiny), působila jako komediální zpěvačka. Rodina zažila několik desítek stěhování z místa na místo. On sám vyrůstal z velké části v různých internátech: když se rodičům nedostávalo peněz, dali ho do internátní školy; když v jedné už moc dlužili, dali ho do jiné... I jeho vlastní život byl až do doby před křtem dost neklidný: než poznal svou třetí ženu Candice, byl dvakrát ženatý a dvakrát rozvedený (pozn. redakce: po přijetí křtu je možné za určitých podmínek přijmout svátost manželství i tehdy, pokud bylo předchozí manželství uzavřené ještě před křtem platné – jde o tzv. „privilegium paulinum“; stejně tak je to možné, pokud z nějakého důvodu byla předchozí manželství před Bohem neplatná – například manžel(ka) byl(a) katolického vyznání, a přesto manželství nebylo uzavřeno církevně, ale jen „na úřadě“). Druhou manželku Caroline si bral ve 34 letech, když jí bylo teprve patnáct. Další žena, se kterou měl známost, zahynula po roce při automobilové nehodě.

Sám svůj životní příběh popisuje v knize Vlk pohlazený Bohem, která v roce 2018 vyšla i v češtině. Říká v ní: „Jsem obyčejný hříšník, který měl čas uvědomit si své chyby a napravit se, hlavně od té doby, co jsem poznal svoji hluboce věřící ženu Candice.“ (viz Vlk pohlazený Bohem, str. 41) A dodává: „Před Candice jsem neměl jinou Bibli než tu michelinskou (...), znali jsme všechny dobré hospody... Film byl způsob, jak si vydělat na to všechno, čeho se mi předtím tolik nedostávalo.“ (viz tamtéž, str. 42) V mládí totiž žil ve velmi chudých poměrech. Nyní si to mohl vše „vynahradiť“. Ale spokojený nebyl...

Úspěch, ale současně prázdnota

Někdo, kdo zná jeho život jen povrchně, by mohl šedesátá léta, kdy Robert Hossein účinkoval v sérii filmů o Angelice, považovat za mimořádný úspěch. On sám však tuto dobu vidí jinak: „Šedesátá léta pro mě znamenala neustálý ruch bez potřebného zvlnění. Trvalo to až do roku 1970, do natáčení filmu Henriho Verneuilu Kořist (Le Casse) s Jeanem-Paulem Belmondem... Začal jsem nebezpečně chřadnout, byl jsem rozmrzelý, toužil jsem po větší pravdivosti, a tak jsem na vrcholu svých úspěchů řekl filmu sbohem a odešel do divadla v Remeši.“ (viz tamtéž, str. 41)

Obrácení: to je trvalý proces

Jeho obrácení bylo podle jeho vlastních slov velmi postupné. Říká: „Prosim, nemluvte přede mnou o nějakém náhlém obrácení. To bych se musel rozčítit!“ A dodává: „Povyk kolem náhlého obrácení není můj styl. Myslím si navíc, že Bůh v nás působí trpělivě, pomalu a postupně. Ne každý je svatý Pavel (ten pronásledoval křesťany, a pak se náhle obrátil před branami města Damašku po setkání se zmrtvýchvstalým Ježíšem Kristem – pozn. redakce). Mimochodem i on, poté co spadl z toho koně, odešel na tři léta na poušť do ústraní, jak se dozvídáme z jeho dopisů.“ A dodává: „Dovolíte-li, mluvíme o stálém obrácení, o běhu na dlouhou trať, který je poznamenáván četnými pády a pohmožděninami.“ (viz tamtéž, str. 66)

Robert Hossein se svou manželkou Candice Patou

Robert Hossein (druhý z leva) v Lurdech, kde bylo otevřeno 13. 4. 2013 zrekonstruované hlavní kulturní zařízení nazvané na jeho počest l'Espace Robert Hossein

Umění jako poslání

Svou konverzi nikde příliš nerozhlašoval, byla však patrná z jeho umělecké tvorby. Už před svým křtem vnímá své umělecké nadání jako poslání: „Pokoušel jsem se podobat Karlu Foucauldovi (blahoslavený Karel Foucauld také v mládí žil velmi nezřízeným životem a pak prožil obrácení – pozn. red.), milovat až do krajnosti, ale po mně se chtělo, abych své dary rozdával v divadle, abych u obecnosti probouzel smysl pro transcendenci. Líbí se mi obraz balónu, který stoupá tehdy, když odhazujeme zátěž. Chceme-li tu být pro druhé a pro Boží dílo, musíme se zbavovat toho, co nás zatěžuje. Takto jsem se blížil ke křtu – aby mě Kristus svlékl ze sebe sama a učinil mě prostým, aby si pro sebe zabral veškerý prostor a já se tak stal plně člověkem, synem Božím jako on. Když mi pak v roce 1980 otec Langer, duchovní průvodce našeho představení, lil vodu na hlavu v kostele svatého Rocha, v pařížské farnosti umělců, prosil jsem snažně Boha, aby se ke své větší slávě postaral o moji duši.“ (viz Vlk pohlažený Bohem, str. 67)

Připravil P. Pavel Zahradníček

*Podle knihy Roberta Hosseina „Vlk pohlažený Bohem“, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství, Praha, 2018
Převzato z časopisu Milujte se 52. číslo/2020
www.milujte.se*

**„Jsme na tomto světě jen na chvíli,
a proto neztrácejme čas, který nám byl dán,
a milujme lidi navzdory jejich slabostem
a nedokonalostem.“**

Robert Hossein

Ozdoba hlavy jako symbol vznešenosti a moci panovníka

Na lidskou hlavu posazený symbol panovnické vznešenosti a moci má velmi dlouhou a zajímavou historii. Jeho existenci můžeme doložit už ve starých civilizacích jako byla Asyrská říše, starý Egypt, staré Řecko, antický Řím, Byzantská říše a jiné. Tak kupříkladu v antickém Římě při triumfu držel otrok nad vítězným vojevůdcem nebo panovníkem vavřínový věnec. Podle historické anekdoty si Gaius Julius Caesar později prosadil, že tuto snítku bude nosit na hlavě stále, aby tak zakryl svou postupující pleš.

Asyrský král Sinšariškun se svoji manželkou a družinou

Dědičným odznakem vznešenosti a moci panovníka se později stala královská koruna, která pak byla nejvyšším státním symbolem. Například pojem „Země koruny české“ hlásal spojení Čech, Moravy, Slezska a Lužice do jednoho státního celku.

Dnes už nevíme, jestli a jakou panovníckou ozdobu hlavy nosil zakladatel a panovník prvního slovanského státu na našem území Sámó (přišel k nám roku 623 nebo 624, zemřel roku 658 nebo 659). Sámova říše se po jeho smrti rozpadla a její obyvatelé se stali znovu poddanými Avarů. Z Avarské říše je po 137 letech vysvobodil franský král Karel

Egyptský faraón se svoji manželkou a dětmi

Veliký. Jeho vojsko avarskou říši roku 796 n. l. porazilo a s konečnou platností zlikvidovalo. Karel Veliký symboly panovnické vznešenosti prokazatelně nosil.

Se souhlasem a pod patronací Franků pak v oblasti dnešního Slovenska, Maďarska, Moravy, Dolního Rakouska, Čech, jižního Polska a Horní a Dolní Lužice vznikl státní útvar, později nazývaný Velkou Moravou. Prvním panovníkem Velké Moravy byl kníže Mojmír I. (panoval v letech 830–846). Po něm vládl kníže Rostislav (vládl roku 846–871). Ten se Frankům znelíbil tím, že do země z daleké Byzance pozval slovanské věrozvěsty Konstantina-Cyryla a Metoděje. Po Rostislavově zatčení a jeho krutém potrestání se k moci dostal jeho synovec Svatopluk Veliký (panoval v letech 871–894). Po Svatoplukově smrti se vládařem stal jeho syn Mojmír II. (panoval 894–905). Nejpozději v letech 905–907 Velkomoravská říše zanikla. Země Čechy, Morava, Slezsko a některé jiné části výše jmenovaných zemí Velké Moravy byly základem nově se tvořícího českého státu.

Přibližně v 1. polovině 10. století se v Čechách a na Moravě začaly razit stříbrné denáry. Na některých z nich nacházíme obrazy hlav panovníků s čelenkou, ozdobenou dlouhými paprsky. Podle některých badatelů jde o tzv. péřovou korunu. Analogie péřové koruny existovaly

v Íránu a v Byzanci, existovaly také v anglosaských a skandinávských zemích. Péřová koruna, vyražená na některých prvních našich stříbrných mincích, byla ozdobou a symbolem moci českých panujících knížat.

Byzantský císař Justinian I. v bazilice Santi Vitale v italské Raveně

Byzantská císařovna Theodora v bazilice Santi Vitale v italské Raveně

Z těchto důvodů mohla být nošena také panovníky nedávno zaniklé Velké Moravy. Jsme totiž přesvědčeni, že nějaký symbol moci panovníci Velké Moravy používali. Slovanští věrozvěsti sv. Konstantin-Cyril a arcibiskup sv. Metoděj by jim v nošení panovnických pokrývek hlavy zcela jistě nebránili. Přišli z Byzance, kde to bylo samozřejmostí.

Velký denár českého knížete Oldřicha (1012-1034)
s nápisem: ODALRICVS DUX.
Hlavu knížete zdobí tzv. péřová koruna.

Jaký vzhled měl panovnický odznak moci vládnoucích Mojžířovců a prvních Přemyslovců dnes už nevíme. Žádné informace o tom se nám nedochovaly. Nám známé královské koruny Přemyslovců pocházejí z pozdějších časů. Situace v raném českém státu však nebyla tak jednoduchá, jak bychom si přáli, nebo jak nás to (zjednodušeně) učili ve škole.

Pověděli jsme si už v mých dřívějších literárních příspěvcích, že velkomoravští a čeští panovníci byly jistým způsobem zavázáni Franské říši. To bylo dáno skutečností, že Karel Veliký naše předchůdce zbavil nadvlády Avarů a dal jim (omezenou) svobodu. Frankové za to požadovali pravidelné odvádění tributu a vyhradili si právo jmenovat anebo schvalovat nového panovníka v našich zemích.

Někteří čeští panovníci požadavky Franků plnili jen líně nebo vůbec. Z toho pak vznikaly vleklé spory, války a vzájemná nevráživost. Nemůžeme se proto divit, že na titul českého krále si čeští vladaři museli počkat. Dostali ho až po zbožných Polácích a snaživých Maďarcích.

Prvním, nikoliv dědičným králem českého království se stal kníže Vratislav II. (jako kníže panoval v letech 1061–1085). Když byl Franky jmenován českým králem, psal se jako „král Vratislav toho jména I.“ (jako král panoval v letech 1085–1092). Jeho smrtí královský titul českého panovníka na nějaký čas zaniknul.

Dědičný titul českého krále získal teprve až český kníže Vladislav II. (jako kníže panoval 1140–1158). Ten jako dědičný český král Vladislav II. panoval v letech 1158–1172. Podrobnosti o jeho jmenování a královských právech obsahuje latinsky psaná listina ze dne 18. 1. 1158, kterou vydal a potvrdil franský císař Friedrich Barbarossa na říšském sněmu, svolaném do Řezna ke dni 6. 1. 1158. Vladislavu II. podle listiny nemá příslušet královská koruna (latinsky: corona), ale jakési okruží či obroučka (latinsky: circulus). Tu si může nasadit jenom v přítomnosti císaře, a to až poté, co si císař nasadí svoji císařskou korunu (latinsky: corona et diadema glorie). Vladislav II. v této listině není nazýván králem. Jeho nástupci mohou být touto členkou „korunování“ buď olomouckým, nebo pražským biskupem. Úhrnem tedy listina neznamenal nic víc, než že si český vládce ve vybraných dnech v přítomnosti císaře s císařskou korunou na hlavě smí nasadit členku, kterou později může předat svým nástupcům.

Důležitá listina vydaná Friedrichem Barbarossou byla později uložena na Pražském hradě, aby o jejím obsahu nevznikaly žádné pochybnosti. V tomto případě však neplatilo, že „co je psáno, to je dáno“. V Sázavském klášteře totiž obratem vymysleli historku, že císař Barbarossa dlouho váhal, jak svého chrabrého spojence odměnit. Nakonec se prý poradil se svými říšskými knížaty a českého knížete Vladislava II. vyznamenal korunou a důstojenstvím královské moci a panovnické cti.

Bez nadsázky dnes můžeme říci, že situace byla tehdy přesně opačná. Podle skvěle informovaného kronikáře Vincen-

tia se totiž o Letnicích roku 1156 kníže Vladislav II. zavázal vojensky pomoci císaři v jeho tažení do Itálie. Rozhodl se však sám, bez vědomí a bez souhlasu českých a moravských předáků. Brzy se ukázalo, že podivným privilegiem z ledna roku 1158 nebyl odměněn za věrné služby v minulosti, ale za příslib vojenské pomoci v budoucnosti. Vladislav II. měl pak doma vážné nepříjemnosti. Svým českým a moravským předákům musel nabídnout, že je zahrne úctou a penězi, když se válečné výpravy do Itálie se svými vojáky zúčastní.

Češi a Moravané nakonec při trestání odbojného italského města Miláno nechýběli. Proslavili se tam nejen svou statečností, vynalézavostí a uměním bojovat. Dlouho poté se v severní Itálii mluvilo o nezvyklé krutosti Čechů a jejich nelidském zacházení se zajatými Miláňany. Vladislavovy sliby však z celého italského dobrodružství udělaly výlučně soukromou záležitost. Z jeho práva nosit královskou členku se tak stalo jen o něco málo více než Caesarova snítka na zakrytí pleše. Královská ozdoba udělala z knížete Vladislava II. jenom pragmatického vasala, který slouží slávě franského císaře více než prospěchu své vlastní země.

Když kníže Vladislav II. roku 1172 zemřel, zůstaly po něm denáry, na kterých byl vyobrazen jako český král v majestátu. Jeho následník kníže Soběslav II. (vládl 1173–1178) se dědičného královského titulu zřekl a významněji se ho nedomáhal ani Vladislavův vlastní syn Bedřich (ten panoval v letech 1178–1189). Královská hodnost pak zůstala v českých zemích 26 let v podstatě nevyužita. Text císařovy listiny z roku 1158 ostatně vypovídá o tom, že byla ve skutečnosti méně významná, než by si Vladislav II. a jeho čeští předáci přáli.

Patovou situaci vyřešil teprve až český panovník Přemysl Otakar I. Ten se roku 1198 stal v pořadí 3. českým králem bez dřívějších omezení. To znamená, že byl českým králem s dědičným právem nosit pravou královskou korunu, ne jenom královskou členku. A to kdykoliv a kdekoliv, tedy i bez přítomnosti franského, později německého císaře.

*S využitím práce Jitky Tláskalové připravil
Jiří Kachlík, Brno, Česká republika*

Jaké by to teď asi bylo, kdybych se byl býval rozhodl jinak...

Celý život mě to táhne do hor. Putování po horách mě fascinuje. Pokaždé si tu znovu otestuji vlastní meze. Udržuji se tím i v kondici. Putování po horách chápu jako obraz naší životní cesty, jako podobenství života. Každý její úsek má jinou tvářnost. Při putování – stejně jako v životě – jde přece vždycky o to, jak čelit novým výzvám, jak vyzkoušet vlastní síly a jak růst při plnění různých úkolů.

Na cestě vždycky narážíme na své hranice a občas také zjistíme, že cesta nevede dál. Musíme se znovu zorientovat. K životu patří jak vrcholové zážitky, tak stín údolí, obtížné výstupy i bolestná loučení. Putovat můžu sám, to jsem pak konfrontován se sebou samým, osobně ale také rád putuji ve skupině. Je blahodárné putovat společně, navzájem si pomáhat, povzbuzovat se nebo si prostě jen tak povídat.

Rozhodnout se pro nějakou cestu vždycky zároveň znamená i rozhodnout se proti jiné cestě. Tu možná můžeme absolvovat další den, ale někdy to znamená i zcela ji vyloučit. Také s tímto omezením se musím naučit žít, platí totiž i obecně pro život. Nelze prožívat všechny možnosti současně. Vždycky se musíme rozhodnout jen pro jednu cestu a to nás omezuje. Znamená to dát vale všem ostatním cestám a možnostem.

Jedině když se vědomě takto rozhodnu, mohu se naplno pustit zvolenou cestou, která se mi v tom případě změní v hluboký zážitek. Jakmile ale při chůzi po ní jen neustále oplakávám další možnosti a pořád mluvím o tom, jaké by to teď asi bylo, kdybych se byl býval rozhodl jinak, pak v tom bodu cesty, na kterém se právě ocitám, rozhodně neprožiji nic dobrého.

Při psychologickém a duchovním doprovázení druhých se často setkávám s jedinci, kteří se nedokážou rozhodnout – rádi by měli všechno najednou. Jenomže každé „putování“ splňuje pouze dílčí očekávání, nikoli všechny mé tužby. Možná také až příliš dlouho hloubají nad přednostmi a nevýhodami té či oné cesty. K rozhodnutí nedospějeme čistě racionální úvahou. Nastane okamžik, kdy se prostě musíme rozhodnout pro některou z cest. Jít po ní s nasazením všech sil však dokážeme, jediné když nebudeme stále jen oplakávat ty ostatní.

Uvedu příklad. Přišla za mnou dívka, která se rozhodla pro studium medicíny, ale při jakékoli studijní potíži, na kterou narazila, litovala, že se nedala zapsat

ke studiu hudby. Jít určitou cestou vždycky znamená rozloučit se s nějakou jinou. Ta by jistě byla také krásná, ovšem já mohu jít pouze po jedné. Možná je užitečné chvíli něčeho žet, abychom se s tím následně dokázali rozloučit. Nesmíme však u toho zůstat stát. Oné studentce, o které jsem vyprávěl, bralo kroužení kolem jedné a téže myšlenky veškerou energii potřebnou ke studiu.

Něco podobného však prožívám i u starších lidí, kteří oplakávají nějakou životní cestu, kterou nerealizovali. Vyčítají si, že si špatně vybrali. Malují si v růžových barvách, jaké by to bylo, kdyby se tehdy byli bývali rozhodli jinak, a jak by po té jiné životní cestě došli o hodně dál. Úvahy tohoto typu jsou pouhou ztrátou času a sil. Okrádají nás o energii, kterou nutně potřebujeme k tomu, abychom mohli jít zdárně tou cestou, pro kterou jsme se rozhodli. Jedině za předpokladu, že jsme se s tou jinou cestou vnitřně rozloučili a že jsme ji oplakali, můžeme ze všech sil vyrazit dál po zvolené cestě a řádně si ji vychutnávat. Získáme tak na ní i důležité zkušenosti, byť nejednou přinese i potíže a okamžiky překvapení.

*Podle knihy Anselma Grüna: Hory a údolí života,
kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství
Převzato z www.vira.cz*

MLADÝM

Kvíz pro postní a velikonoční dobu

**Popeleční středou
26. února 2020
začíná
Postní doba**

1. Co je velikonoční oktáv?
 - a) speciální velikonoční akord
 - b) zpěváci zpívající pašije
 - c) dny od první do druhé neděle velikonoční
 2. Co znamená slovo pašije?
 - a) tradiční lidový název, přesně se neví, jak vznikl
 - b) z latinského *passiones* – utrpení
 - c) je to z řečtiny a znamená zpěvy
 3. Kolik liturgických čtení ze Starého zákona se čte o velikonoční vigílii?
 - a) až sedm
 - b) maximálně tři
 - c) dvě, jako na běžnou neděli
 4. Název Bílá sobota je pravděpodobně odvozený?
 - a) od toho, že se hospodyňky celý den snaží co nejlépe uklidit
 - b) od pruhů plátna, jimiž byl Ježíš omotan v hrobě
 - c) od bílých rouch novokřtěnců
 - d) od bílých rouch kněží
 5. Co je zvláštního na liturgii Velkého Pátku?
 - a) nezpívá se z kancionálu
 - b) neslaví se bohoslužba oběti
 - c) vůbec se neklečí
 6. Které dny jsou dny přísného postu?
 - a) Popeleční středa a Velký Pátek
 - b) jen Velký pátek
 - c) všechny pátky v postní době a Popeleční středa
 7. Kolik je zastavení křížové cesty?
 - a) 10
 - b) 14
 - c) 13
 - d) 12
 8. Proč trvá postní doba právě 40 dní?
 - a) je to tradice, nikdo už vlastně neví proč
 - b) je to připomínka 40 dní, které strávil Ježíš na poušti a postil se
 - c) aby to byla stejně dlouhá doba jako doba velikonoční
 9. Jaká liturgická barva se používá v době postní?
 - a) fialová
 - b) bílá
 - c) zelená
 - d) červená
 10. Která věta se nepoužívá při udílení popelce?
 - a) Jdi a už nechřeš
 - b) Pomni, že jsi prach a v prach se obrátíš
 - c) Čiň pokání a věř evangeliu
 11. Jaké jsou tři charakteristické projevy pokání?
 - a) pláč, nárek a lomení rukama
 - b) modlitba, půst a almužna
 - c) smutek, sypaní popela na hlavu, půst od masa
 12. Komu patřil hrob, do kterého uložili Ježíšovo mrtvé tělo?
 - a) Nikodémovi
 - b) Marii Magdalské
 - c) Josefu z Arimatie
 - d) Kaifášovi
 13. Podle čeho se určuje datum Velikonoc?
 - a) Velikonoce připadnou vždy na neděli následující po prvním jarním úplňku
 - b) datum vyhlašuje papež
 - c) datum se určuje podle zatmění Slunce
 - d) datum je stanoveno na neděli před prvním jarním úplňkem
 14. Po odsouzení Ježíše si Pilát umyl ruce a řekl:
 - a) Nemám vinu na krvi tohoto člověka
 - b) Odved'te ho a ukřižujte
 - c) Jeho krev na vás a na vaše děti
 - d) Vašeho krále mám ukřižovat?
 15. Co se stalo bezprostředně po Ježíšově smrti?
 - a) tma, zemětřesení a chrámová opona se roztřhla v půli
 - b) bouře, hromy, blesky, průtrž mračen
 - c) Jeruzalémský chrám se zborčil
 - d) tma, zemětřesení a vše ničící větrná smršť
- Správné odpovědi:**
 1.c) 2.b) 3.a) 4.b)+c) 5.b) 6.a) 7.b) 8.b)
 9.a) 10.a) 11.b) 12.c) 13.a) 14.a) 15.a)

Český právník Vám radí (4)

10. Zjistila jsem, že pozemky – zemědělskou půdu, které vlastním v České republice, někdo neoprávněně užívá. Jak se proti tomu mohu bránit? Mohu vymáhat nějaké finanční plnění za její užívání?

V tomto případě bude dobré obrátit se na společnost, kterou danou zemědělskou půdu obhospodařuje, případně se informovat na městském úřadě, a následně s danou společností uzavřít pachtovní smlouvu, na základě které Vám bude pachtýřem vypláceno pachtovné nebo Vám bude poskytnuta poměrná část výnosu z věci.

Finanční plnění za užívání předmětných pozemků je možné vymáhat jen 3 roky zpětně od doby, kdy zjistíte, že je neoprávněně užívána. Jako první musíte danou společnost vyzvat, aby Vám toto bezdůvodné obohacení vydala, a to na základě obvyklé ceny v místě a čase. Pokud by to odmítla, máte právo podat žalobu na vydání bezdůvodného obohacení k soudu.

Doporučuji Vám oslovit odborníka, který Vám s celou záležitostí v místě pomůže. Může jím být i advokát, který Vám může připravit pachtovní smlouvu a který by Vás případně následně zastupovat i v soudním řízení.

11. Moje manželka, která byla českou občankou, vlastnila na území České republiky nemovitosti. Nemáme děti a já se stal jejím jediným možným dědicem. Nechci ale nemovitosti vlastnit. Četl jsem, že možné je převést pozůstalost na třetí osobu, a to třeba již v průběhu dědického řízení. Je to možné? A jak mohu sehnat kupce?

Ano, pozůstalost je možné zcizit již v průběhu dědického řízení, a to smlouvou o zcizení pozůstalosti, která musí být provedena notářským zápisem. Jedná se ale o velmi specifický institut, který zatím není v České republice velmi užívaný. Doporučuji Vám tedy oslovit odborníka, advokáta či notáře, který již s tímto institutem má zkušenosti a bude schopen Vám opravdu odborně pomoci.

Pozůstalost je takto možné nabídnout k odkoupení komukoliv. Vždy doporučuji být v této věci při prodeji zastoupen, nejlépe advokátem.

12. Zjistil jsem, že na nemovitosti - pozemku, který jsem zdědil v České republice, se nachází studna, ze které si navíc soused čerpá vodu. Jak se proti tomu mohu bránit? Jak zjistím, že je studna legální, pokud k ní nemám žádné doklady?

Tyto případy jsou velmi specifické a vyžadují další zkoumání, a to především zda tak soused činí se souhlasem, na základě věcného břemene či bez souhlasu. Věcné břemeno lze zjistit z výpisu z katastru nemovitostí, případně lze takové věcné břemeno zřídit či uzavřít se sousedem jinou dohodu.

Pokud jde o legálnost studny, je třeba se obrátit na příslušný stavební úřad, který Vám k ní sdělí na Vaši žádost podrobnosti či Vám sdělí, že žádnou takovou studnu nevede a bude třeba ji zlegalizovat.

Pro jednání jak se sousedem, tak s úřady, Vám doporučuji odborné zastoupení, jelikož v případě, že bude nutné podniknout určité právní kroky, zastoupení Vám celý proces velmi usnadní.

13. Když jsem nedávno náhodou kontroloval katastr nemovitostí, zjistil jsem, že u pozemku, který vlastním, je poznamenané probíhající řízení, o kterém nic nevím a ani jsem o něm nebyl vyrozuměn. Jak mám postupovat? Co se za takovým řízením může skrývat?

V katastru nemovitostí je vždy dobré mít zapsanou adresu, na které jsem k zastihnutí, jelikož katastr nemovitostí obesílá a informuje vlastníky nemovitostí o probíhajících řízeních, která se týkají jejich nemovitostí, zejména pak o převodu vlastnického práva k nemovitosti.

Je možné pomocí čísla jednacího z katastru nemovitostí zjistit, o jaké řízení se jedná. Doporučuji nejprve zavolat na příslušný katastrální úřad a to osobně, popřípadě prostřednictvím Vašeho právního zástupce. Pokud byste informaci nerozuměli nebo pokud by někdo skutečně nakládal s nemovitostí bez Vašeho vědomí, je vždy vhodné obrátit se na českého advokáta, který se specializuje na problematiku nemovitostí a který Vám dokáže poradit nejvhodnější postup v dané věci.

14. Chtěl bych odkoupit od obce ideální polovinu pozemku, který máme ve spoluvlastnictví. Jak mohu postupovat?

V tomto případě lze obec oslovit s dotazem, zda by Vám ideální polovinu pozemku neodprodala a učinit jí nabídku nejlépe ve výši tržní ceny v daném místě a čase, která může být podložena znalecký posudkem. Obec má pak dle zákona o majetku obcí daný postup, kterým se musí řídit a pokud odmítne ideální polovinu pozemku prodat, není možné ji k tomu nutit.

V případě, že byste ale dále nechtěli setrvávat v takovém spoluvlastnictví, lze podat žalobu k soudu, na zrušení a vyřazení spoluvlastnictví. Během soudního řízení by pak bylo toto spoluvlastnictví vypořádáno.

JUDr. Jaroslav Horký
Sokolovská 6/85,
18600 Praha - Kalín

Tel. +420221719041,
Fax. +420221719059
Mob. +420602205400
jhorky@ak-hp.cz
www.ak-hp.cz

Saint Athanasius and Pope Pius X: Pillars of Christian Orthodoxy and Truth

Saint Athanasius

Though approximately sixteen hundred years lie between the lifetimes of Saint Athanasius and Pope Pius X, similarities in their unceasing will for the Catholic Church to remain true to Christ are undeniable. For Athanasius, the Arians were the cause of much chaos with their quest to deny Christ's divinity. For Pope Pius X, a similar battle with modernists took place. For the Orthodox Catholics of today, blessed be those that fight the infiltration of heresy.

Born in the 290's in Alexandria, Egypt to a prominent Christian family, Athanasius received an exceptional education in Christian doctrine, Greek literature, philosophy, rhetoric and jurisprudence. Athanasius is often referred to as the "Father of Orthodoxy" the "Pillar of the Church" and "Champion of Christ's Divinity." Athanasius became one of the most dedicated opponents of the heresy of Arianism.

Athanasius was well studied in Hebrew Scriptures, the Gospel accounts and the Christian texts which would be recognized as the canon of the New

Testament. Growing up, Athanasius befriended many monks and hermits and in his 20's was ordained a deacon. Later he worked as Secretary for the Bishop of Alexandria, coincidentally named Alexander. During this time, Arius, an ambitious priest of the Alexandrian Church, spread word that Jesus Christ was not truly divine, but merely created in time by the Eternal Father. This untruth was condemned as heresy by at least two bishops. Arius and 11 other priests and deacons were removed from office and Arius left for Caesarea, but continued to teach his false doctrine and enlisted support from the Bishop of Nicomedia. This schism by Arius led to a great Church debate and Alexander along with Athanasius attended the Council of Nicaea to discern matters pertaining to the dogma. In the course of this meeting, convened by Emperor Constantine, Arius was sentenced and the Nicene Creed was adopted as the Creed of the Church and a worthy symbol of the orthodox Christian faith. A few months later Bishop Alexander died and was unanimously succeeded by Athanasius. The early Christian Church rejoiced at the defense of the true nature of Jesus Christ. To this day, Athanasius is considered the great defender of the faith in both the Orthodox and Catholic Churches. He was consecrated as the new Bishop of Alexandria in 328 and continued the fight against Arianism which led him to be banished five times and spend 17 years of his life in exile for the defense of the doctrine of Christ's divinity.

In 1905, Pope Pius X released the encyclical *Acerbo Nimis: On Teaching Christian Doctrine* which states "The enemy has, indeed, long been prowling about the fold and attacking it with such subtle cunning that now, more than ever before, the prediction of the Apostle to the elders of the Church of Ephesus seems to be verified. Pope Pius X was

Saint Pope Pius X

referring to Acts 20:29 NSV, "I know that after I have gone, savage wolves will come in among you, not sparing the flock." In 1907, Pope Pius X issued an encyclical denouncing modernism as the "synthesis of all heresies," the same liberalism condemned by Pius IX. Pope Pius X's encyclical led to the 1910 Oath Against Modernism, which all clergy members and professors in seminaries were required to swear by until 1967.

The Catholic Church has had many predecessors that have been faithful servants of the teaching of Jesus Christ. Saint Athanasius and Pope Pius X are just two examples. Unfortunately, it seems there has been a resurgence of modernism in the Catholic Church. Our faith is as old as Jesus and can not and MUST not be "modernized" to fit the narrative of humans rather than God. To try and modernize the dogma of the Catholic Church is heresy and to be apathetic to heresy is to condone the heresy.

By Jana Krcek

We Must 'Be Not Afraid' to Respect Life

Each October, the Bishops of the United States ask us to observe Respect Life Month.

We know that human life is a gift. Each and every person is created in the image and likeness of God the Father and Creator of all that is.

This teaching regarding the dignity of the human person is central to our faith year round.

As we celebrate Respect Life Month each year, we have the opportunity to refocus our attention and our prayers on this fundamental reality - a reality that is so important, yet so contested in the modern world.

The theme for our observance this year is, "Be not afraid."

These words are familiar to us, as we see them appear throughout the Scriptures in both the Old and New Testaments. Still, we might ask ourselves about the application of these words to Respect Life Month.

Let us take this opportunity to reflect upon the areas of life where fear may be influencing our society with regard to life issues, and where we are called to "be not afraid."

We encounter one of these areas at the end of life. One of the darkest clouds on our social horizon is the advancement of assisted suicide.

Various countries throughout the world have already legalized this, and it has now been approved in a number of states here in our own country.

This is a tragedy that is often driven by fear - fear of pain, of becoming a burden, of losing control as we age or live with illness. We must, however, never forget the dignity of the human person, even in those moments.

Our dignity is not based on our level of independence or productivity. Rather, it is rooted in our Creator and the gift of life He has given us.

The intentional termination of any life is a violation of this dignity. We must not let fear rule us. We must "be not afraid."

We must also remember that one of the great acts of love that can be rendered is to assist and comfort those who are ill or near death.

We must "be not afraid" to see Jesus even in those experiencing illness and in those approaching the end of life. Caregivers, too, are called to "be not afraid."

And here is where we all can help.

When aging parents or grandparents are sick or declining, it is very possible for caregivers to feel overwhelmed. They might wonder how they can possibly help someone so ill or depressed.

At that moment, the prayers and the personal support of others are an act of love and a witness to the dignity of the human person.

We demonstrate respect for life when we encourage a friend or a relative who is serving as a caregiver, perhaps even offering to take their place for a time in

the vigil of care or comfort with one who is dying.

Another area in which we are called to "be not afraid" is in our continued efforts to defend the life of the unborn. Here, too, we must work to foster trust and not be afraid.

A woman unexpectedly with child can be afraid of an uncertain future, especially if she finds herself abandoned by the father. Likewise, a man may fear taking responsibility for his actions.

We must work to create an atmosphere of support and love that clearly communicates our belief in and understanding of the presence of God in every human life.

As people who recognize the gift of life, we cannot allow ourselves to be intimidated into silence when confronted with the culture of death.

If we have friends or relatives who may be tempted to consider the sin and tragedy of abortion, we must not allow ourselves to be paralyzed by the fear of speaking to them. "Be not afraid."

Cardinal Timothy Dolan of New York summed up our love for the gift of life by stating, "This Respect Life Month and always, let's walk with each other; let's help each other embrace God's gift of human life. Whatever storms or trials we face, we are not alone." And we are not afraid.

*By Bishop David J. Malloy
Observer, October 27, 2017*

Kostel duchů v Lukové u Manětína

Obec Luková je malá, zapadlá, dnes už téměř neobydlená vesnička. Najdete ji cca 6 km SZ směrem od města Manětína v Plzeňském kraji, v České republice. Trvalé bydliště v ní má jen několik starších obyvatel (v roce 2011 v ní trvale žili jenom 4 lidé!). Pro malý počet obyvatel není schopna sama sebe spravovat, proto je v současnosti (6 km vzdálenou) částí města Manětína. (Pozor! Obec stejného jména leží také v severní části naší republiky, nedaleko hranice mezi Čechami a Moravou, cca 4 km jižně od města Lanškroun).

Vesnička Luková (původně psáno: Lukowa, také Luk) byla založena někdy ve 12. nebo 13. století n. l. Leží na úbočí výrazného vrchu Chlumská hora (651 m nad mořem), z něhož je pěkný výhled do okolní krajiny. Ještě v 1. polovině 20. století byla průměrně velkou, živou obcí. Fungoval v ní obecní úřad, základní škola pro děti a středověký kostel, zasvěcený sv. Jiří. Kostel byl dokončen a vysvěcen roku 1352. Původně gotický kostel sv. Jiří později dostal barokní výzdobu. Poslední opravou a přestavbou do původní gotické podoby prošel v letech 1854–1858, tedy před 162 roky. Přestože je chráněnou kulturní památkou České republiky, je kostel sv. Jiří v Lukové stále ještě v havarijním stavu.

V období mezi 1. a 2. světovou válkou mluvila většina obyvatel obce Luková doma německy. Obyvatelé německé národnosti byli pak ve 2. polovině roku 1945 odsunuti směrem na západ, do Německa.

Od konce 2. světové války až dodávna byla obec Luková veřejnosti téměř neznámá. Místní kostel byl zloději mnohokrát brutálně vykraden a poničen. Chátrající kostel sv. Jiří v Lukové se po roce 2012, přičiněním vysokoškolského studenta Jakuba Hadravy, stal senzací evropských rozměrů. Dnes tam v dřevěných lavicích stojí nebo sedí celkem 32 bíle oděných, nehybných, tiše se modlících postav bez tváře. Podívaná je to na první pohled děsivá. Tito „duchové“ měli autoru myšlenky a tvůrcům soch pomoci, aby se kostel dostal do povědo-

Interiér zchátralého kostela sv. Jiří v obci Luková u Manětína

mi široké veřejnosti. A podařilo se! Zvěsti o „kostelu duchů“ už překročily hranice České republiky. Podívat se do něho přijíždějí nejen turisté z České republiky, ale i ze zahraničí, hlavně z Německa.

„Duchové“ jsou ve skutečnosti sádrové sochy, rozmístěné v interiéru kostela. Jak jsme již výše prozradili s nápadem přišel Jakub Hadrava, student Fakulty designu a umění Západočeské univerzity v Plzni. Sádrové lidské postavy bez tváří v životní velikosti byly součástí jeho bakalářské práce na zmíněné univerzitě. Sochy připomínají po 2. světové válce odsunuté německé obyvatele obce Luková. Celkem 32 nehybných, modlících se soch bez tváří udělalo z kostela do slova mystické místo s nezvykle ponurou atmosférou. Sádroví „duchové“ zde stojí nebo sedí jakoby zastaveni v čase. Modlíci se sochy připomínají pomíjivost života a současně také nekončící, věčnou existenci lidské duše.

Zajímavostí je, že každá socha byla vytvořena na živém člověku, tj. na lidském modelu. Nejprve přes něho mladý

umělec přehodil netkanou textilií a potom na něho položil bílé plátno, namočené do sádrové kaše. Po zatuhnutí sádry takto vzniklý sádrový odlitek s živého modelu sundal a v ateliéru ještě upravil a dokončil.

Sochy mají návštěvníka kostela v Lukové také upozornit na skutečnost, že některé stavby tohoto typu (kostely) dnes zejí prázdnotou, jsou opuštěné a chátrají. Jak interiér, tak exteriér kostela v obci Luková jsou chmurným obrazem duševního rozpoložení dnešního moderního člověka. Mlčící sochy bez lidské tváře a zchátralý kostel v Lukové by nás měly přimět k zamyšlení nad současnou situací v naší společnosti...

*Ze zprávy Heleny Kratochvilové
připravil
Jiří Kachlík, Brno, Česká republika*

Foto na zadní straně:
*Zchátralý kostel v obci Luková,
která je pod správou města Manětína
v západních Čechách*

